

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 900

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 noiembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
202.	— Lege privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european	2–26
916.	— Decret pentru promulgarea Legii privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european	26
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 427 din 21 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	27–30
	Decizia nr. 429 din 21 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	30–32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale**ARTICOLUL 1****Obiectul și domeniul de aplicare**

(1) Prin prezenta lege se stabilesc:

a) normele aplicabile pe teritoriul României privind administrarea infrastructurii feroviare și activitățile de transport feroviar ale operatorilor de transport feroviar care își au sediul sau care urmează să își stabilească sediul într-un stat membru, enunțate în cap. II;

b) criteriile aplicabile eliberării, înnoirii sau modificării licențelor de transport feroviar de către Organismul de Licențe Feroviare Român, destinate operatorilor de transport feroviar care sunt înființați sau urmează să fie înființați în România, stabilite în cap. III;

c) principiile și procedurile aplicabile în privința stabilirii și perceperii tarifelor pentru utilizarea infrastructurii feroviare și în privința alocării capacităților de infrastructură feroviară, stabilite în cap. IV.

(2) Prezenta lege se aplică utilizării infrastructurii feroviare pentru serviciile de transport feroviar intern și internațional operate pe teritoriul României.

ARTICOLUL 2**Excluderi de la domeniul de aplicare**

(1) Dispozițiile cap. II nu se aplică operatorilor de transport feroviar care operează numai servicii de transport urban, suburban sau regional în cadrul unor rețele locale și regionale independente pentru servicii de transport pe infrastructura feroviară sau în cadrul rețelelor destinate exclusiv operării serviciilor de transport feroviar urban sau suburban. În situația în care un astfel de operator de transport feroviar se află sub controlul direct sau indirect al unei societăți sau al unei alte entități care desfășoară sau integrează servicii de transport feroviar, altele decât serviciile de transport urban, suburban sau regional, se aplică prevederile art. 4 și 5. Prevederile art. 6 se aplică de asemenea unor astfel de operatori de transport feroviar cu privire la relația dintre operatorii de transport feroviar și operatorii economici sau entitatea care îi controlează direct sau indirect.

(2) Sunt excluse de la aplicarea dispozițiilor cap. III următoarele:

a) societățile care operează doar servicii de transport feroviar de călători pe o infrastructură feroviară locală sau regională independentă;

b) societățile care operează doar servicii de transport feroviar de călători urban sau suburban;

c) societățile care operează doar servicii de transport de marfă pe o infrastructură feroviară privată care există numai pentru a fi folosită de către proprietarul acesteia în scopul realizării propriilor sale transporturi de marfă.

(3) Se exclud de la aplicarea dispozițiilor art. 7, 8, 13 și ale cap. IV următoarele:

a) rețelele locale și regionale independente destinate serviciilor pentru transportul de călători pe infrastructura feroviară;

b) rețelele destinate doar pentru operarea serviciilor feroviare de transport urban sau suburban de călători;

c) rețelele regionale utilizate pentru transportul regional de marfă numai de către un operator de transport feroviar, nevizat la alin. (1), până când un alt solicitant cere utilizarea capacității respectivei rețele;

d) infrastructura feroviară privată care există doar pentru uzul proprietarului său, pentru propriile operațiuni de transport de marfă.

(4) Fără a se aduce atingere alin. (3), se pot exclude, cu respectarea legislației în vigoare, prin hotărâre a Guvernului, de la aplicarea art. 8 alin. (3) infrastructurile feroviare locale și regionale care nu prezintă importanță strategică pentru funcționarea pieței feroviare, iar de la aplicarea cap. IV infrastructurile feroviare locale care nu prezintă importanță strategică pentru funcționarea pieței feroviare. Ministerul Transporturilor notifică Comisiei intenția de a exclude astfel de infrastructuri feroviare.

(5) Se exclud de la aplicarea art. 31 alin. (5) vehiculele operate sau prevăzute pentru a fi operate din și către state terțe, care circulă pe o rețea al cărei ecartament este diferit de cel de 1435 mm.

(6) Ministerul Transporturilor stabilește, prin ordin al ministrului, publicarea cadrului și a regulilor de tarifare a utilizării infrastructurii feroviare aplicabil în mod specific serviciilor de transport internațional de marfă provenind sau având ca destinație state terțe, operate pe o rețea al cărei ecartament este diferit de cel al rețelei feroviare din România, cu instrumente și termene diferite de cele prevăzute la art. 29 alin. (1), în cazul în care acest lucru este necesar pentru a asigura o concurență loială.

ARTICOLUL 3**Definiții**

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *acord-cadru* — un acord general obligatoriu din punct de vedere juridic, încheiat în conformitate cu legislația în vigoare, care stabilește drepturile și obligațiile unui solicitant și ale administratorului infrastructurii cu privire la capacitățile de infrastructură care trebuie alocate și la tarifele care se aplică pe o durată care depășește o singură perioadă de valabilitate a graficului de circulație;

2. *acord transfrontalier* — orice acord între două sau mai multe state membre sau între state membre și state terțe cu scopul de a facilita prestarea de servicii de transport feroviar transfrontalier;

3. *administrator al infrastructurii* — Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — compania responsabilă pentru

dezvoltarea, administrarea și întreținerea infrastructurii feroviare, inclusiv managementul traficului, monitorizarea și comanda semnalizării, potrivit obiectului de activitate/competențelor acesteia, conform legislației de înființare și funcționare;

4. *alocare* — repartizarea capacității de infrastructură feroviară de către administratorul infrastructurii;

5. *alternativă viabilă* — accesul la altă infrastructură de servicii care este acceptabil din punct de vedere economic pentru operatorul de transport feroviar și care îi permite să presteze respectivelor servicii de transport de marfă sau de călători;

6. *autoritate de acordare a licențelor de transport feroviar* — Organismul de Licențe Feroviare Român, organism independent, constituit în cadrul Autorității Feroviare Române — A.F.E.R., responsabil cu acordarea licențelor de transport feroviar în România, în condițiile legii;

7. *capacitate de infrastructură* — posibilitatea de programare a traselor cerute pentru un segment de infrastructură pe o anumită perioadă;

8. *contract de activitate* — echivalentul expresiei acord de natură contractuală, definită la art. 3 pct. 16 din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european, contract încheiat între administratorul infrastructurii și Ministerul Transporturilor, în numele statului, prin care se reglementează raporturile dintre administratorul infrastructurii și instituțiile publice;

9. *coordonare* — procedura prin care administratorul infrastructurii și solicitanții încearcă să rezolve situațiile cererilor concurente de rezervare pentru capacitatea de infrastructură;

10. *document de referință al rețelei* — documentul prin care se precizează în mod detaliat regulile generale, termenele, procedurile și criteriile pentru sistemele de tarifare și de alocare a capacităților de infrastructură, inclusiv orice alte informații de acest fel necesare pentru a permite solicitarea capacităților de infrastructură;

11. *grafic de circulație* — datele care definesc toate deplasările programate ale trenurilor și ale materialului rulant pe infrastructura respectivă pe perioada de valabilitate a acestui grafic;

12. *infrastructură feroviară* — ansamblul elementelor cuprinse în lista din anexa nr. I;

13. *infrastructură de servicii* — instalațiile, inclusiv terenul, clădirile și echipamentele, care au fost amenajate în mod special, integral sau parțial, pentru a permite furnizarea unuia sau mai multor servicii prevăzute la pct. 2—4 din anexa nr. II;

14. *infrastructură saturată* — un element al infrastructurii pentru care cererile de capacitate de infrastructură nu pot fi satisfăcute în totalitate în anumite perioade, chiar și după coordonarea diferitelor cereri de rezervare a acestor capacități de infrastructură;

15. *întreținere capitală* — lucrările de rutină care nu sunt efectuate în cadrul operațiunilor de zi cu zi și care necesită scoaterea vehiculului din funcțiune;

16. *licență de transport feroviar* — autorizația acordată de o autoritate de acordare a licențelor unei societăți, prin care i se recunoaște capacitatea de a presta servicii de transport feroviar în calitate de operator de transport feroviar. Prin licența de transport poate fi permisă prestarea doar a anumitor tipuri de servicii de transport feroviar;

17. *linie de garare* — liniile destinate în mod specific staționării temporare a vehiculelor feroviare între două comenzi;

18. *operator de transport feroviar* — echivalentul expresiei *întreprindere feroviară*, definită la art. 3 pct. 1 din Directiva 2012/34/UE, orice entitate publică sau privată autorizată în conformitate cu prezenta lege, a cărei activitate principală constă în furnizarea serviciilor de transport feroviar de mărfuri

și/sau călători, tracțiunea fiind asigurată obligatoriu de aceasta; sunt incluse de asemenea societăți care asigură doar tracțiunea;

19. *operator al unei infrastructuri de servicii* — orice entitate publică sau privată responsabilă pentru gestionarea și acordarea accesului la o infrastructură de servicii sau pentru prestarea unuia sau mai multor servicii operatorilor de transport feroviar prevăzute la pct. 2—4 din anexa nr. II;

20. *plan de îmbunătățire a capacității* — o măsură sau o serie de măsuri însoțite de un calendar de punere în aplicare, vizând ameliorarea restricțiilor de capacitate care au condus la declararea unui element de infrastructură drept *infrastructură saturată*;

21. *profit rezonabil* — o rată a rentabilității capitalului propriu, care nu poate depăși 3% și care ține seama de risc, inclusiv la adresa venitului, sau de absența riscului suportat de operatorul infrastructurii de servicii;

22. *rețea* — întreaga infrastructură feroviară administrată de administratorul infrastructurii;

23. *rută alternativă* — o altă rută între același punct de origine și aceeași destinație, în cazul în care există substituibilitate între cele două rute pentru prestarea respectivelor servicii de transport de marfă sau de călători de către operatorul de transport feroviar;

24. *servicii regionale* — serviciile de transport al căror scop principal este de a răspunde cerințelor de transport ale unei regiuni, inclusiv ale unei regiuni transfrontaliere;

25. *servicii urbane și suburbane* — serviciile de transport feroviar de călători, care funcționează pentru a satisface necesitățile de transport ale unui centru urban sau ale unei conurbații și ale zonelor de proximitate/limitrofe, asigurate prin intermediul trenurilor de transport de călători;

26. *serviciu de transport internațional de călători* — un serviciu de călători în cadrul căruia trenul traversează cel puțin o frontieră a unui stat membru și al cărui scop principal este acela de a transporta călători între stații aflate în state membre diferite; se poate realiza introducerea și/sau scoaterea de vagoane din compunerea trenului, iar diferitele segmente ale acestuia pot avea origini și destinații diferite, cu condiția ca toate vagoanele să traverseze cel puțin o frontieră;

27. *serviciu de transport internațional de marfă* — un serviciu de transport în care trenul traversează cel puțin o frontieră a unui stat membru; se pot/poate realiza introducerea și/sau scoaterea de vagoane din compunerea trenului, iar diferitele secțiuni pot avea origini sau destinații diferite, cu condiția ca toate vagoanele să traverseze cel puțin o frontieră;

28. *solicitant* — un operator de transport feroviar sau o grupare națională sau internațională de operatori de transport feroviar sau alte persoane fizice sau juridice sau entități, de exemplu autoritățile competente prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1.370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.191/69 și nr. 1.107/70 ale Consiliului, și încărcătorii, expeditorii și operatorii de transport combinat care doresc să obțină capacități de infrastructură pentru activități de serviciu public sau în interes comercial;

29. *state membre* — state membre ale Uniunii Europene (UE) sau state părți la Acordul privind Spațiul Economic European (SEE);

30. *state terțe* — state care nu sunt membre ale Spațiului Economic European;

31. *trasă* — capacitatea de infrastructură necesară pentru a permite circulația unui tren între două puncte ale rețelei, în cursul unei perioade determinate.

CAPITOLUL II
Dezvoltarea căilor ferate în România

SECȚIUNEA 1
Independența administrării

ARTICOLUL 4
Independența operatorilor de transport feroviar și a administratorului infrastructurii

(1) Operatorii de transport feroviar deținuți ori controlați, direct sau indirect, de către stat au un statut independent în ceea ce privește conducerea, administrarea și controlul intern al problemelor administrative, economice și contabile, în baza căruia ceea ce dețin, în special active, bugete și conturi, sunt separate de cele ale statului. Activitatea operatorilor de transport feroviar unde statul deține pachetul majoritar de acțiuni este supusă controlului Curții de Conturi și al celorlalte instituții cu atribuții de control.

(2) Concomitent cu respectarea cadrului de tarifare și de alocare și a normelor specifice stabilite prin legislația națională, administratorul infrastructurii răspunde de propria conducere, administrare și de controlul intern.

ARTICOLUL 5
Administrarea operatorilor de transport feroviar conform principiilor comerciale

(1) Operatorii de transport feroviar își adaptează activitățile în funcție de condițiile pieței și gestionează aceste activități sub responsabilitatea propriilor organisme de conducere, în interesul furnizării de servicii eficiente și corespunzătoare la cel mai scăzut cost posibil pentru calitatea serviciului solicitat. Operatorii de transport feroviar sunt administrați conform principiilor care se aplică societăților, indiferent de cine sunt deținute. Acest lucru este valabil, de asemenea, și pentru obligațiile de serviciu public care le sunt impuse de către stat și pentru contractele de servicii publice pe care le încheie cu autoritățile competente ale statului.

(2) Operatorii de transport feroviar își întocmesc planurile de afaceri proprii, inclusiv programele de investiții și de finanțare. Respectiv planurile sunt concepute pentru a realiza, la nivelul societății, echilibrul financiar și alte obiective tehnice, comerciale și financiare ale gestiunii; planurile indică, de asemenea, mijloacele de atingere a acestor obiective.

(3) Prin trimitere la orientările de politică generală emise de Ministerul Transporturilor și ținând cont de planurile și contractele naționale, care pot fi multianuale, inclusiv planurile de investiții și de finanțare, operatorii de transport feroviar au dreptul:

- a) să își stabilească organizarea internă, fără să aducă atingere dispozițiilor art. 7, 29 și 39;
- b) să controleze furnizarea și scoaterea pe piață a serviciilor și să fixeze prețurile acestora;
- c) să ia decizii privind personalul, activele și achizițiile proprii;
- d) să își extindă cota de piață, să dezvolte noi tehnologii și noi servicii și să adopte orice tehnică managerială inovatoare;
- e) să stabilească noi activități în domenii asociate domeniului feroviar. Acest alineat nu aduce atingere dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1.370/2007.

(4) Deciziile majore legate de gestionarea activității operatorilor de transport feroviar, unde statul deține pachetul majoritar de acțiuni, se aprobă de adunarea generală a acționarilor, la propunerea consiliului de administrație, cu respectarea dispozițiilor legislației în vigoare aplicabile societăților, indiferent de forma de proprietate.

SECȚIUNEA a 2-a

Separarea între administrarea infrastructurii și operațiunile de transport și între diferitele tipuri de operațiuni de transport

ARTICOLUL 6

Separarea administrativă și contabilă

(1) Infrastructura feroviară și serviciile de transport feroviar se administrează în mod obligatoriu de către entități separate din punct de vedere juridic, decizional și funcțional. Această prevedere este aplicabilă și pe sectoarele infrastructurii feroviare închiriate către alte societăți, în condițiile legii, în vederea gestionării și exploatarei.

(2) Operatorii de transport feroviar și administratorul infrastructurii au obligația să țină conturi de profituri și pierderi și bilanțuri separate, respectând prevederile legale în vigoare, pentru activitățile legate de furnizarea serviciilor de transport și, respectiv, pentru activitățile legate de administrarea infrastructurii feroviare și să le publice pe paginile proprii de internet și pe pagina de internet a Ministerului Transporturilor. Fondurile publice plătite pentru furnizarea serviciilor de transport sau pentru administrarea infrastructurii feroviare nu pot fi transferate între cele două sectoare de activitate. Plata serviciilor livrate între entitățile feroviare nu este considerată transfer de fonduri publice, indiferent de proveniența fondurilor cu care se efectuează plățile.

(3) Operatorii de transport feroviar au obligația să țină și să publice pe paginile proprii de internet conturi de profit și pierderi și bilanțuri separate, respectând prevederile legale în vigoare, pe de o parte în legătură cu activitățile privind furnizarea serviciilor de transport feroviar de mărfuri și, pe de altă parte, în legătură cu activitățile privind furnizarea serviciilor de transport de călători. Fondurile publice plătite pentru activitățile legate de furnizarea serviciilor de transport ca obligații de serviciu public se prezintă separat în contabilitatea aferentă, în conformitate cu prevederile art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 1.370/2007, și nu pot fi transferate activităților legate de furnizarea altor servicii de transport sau altor activități.

(4) Conturile diferitelor sectoare de activitate prevăzute la alin. (2) și (3) se țin în așa fel încât să permită monitorizarea interdicției de transfer al fondurilor publice plătite unui sector de activitate către un altul, precum și monitorizarea utilizării veniturilor din tarifele de utilizare a infrastructurii și a excedentelor din alte activități comerciale.

ARTICOLUL 7

Independența funcțiilor esențiale ale administratorului infrastructurii

(1) Administratorul infrastructurii are obligația de a asigura tuturor operatorilor de transport feroviar accesul echitabil și nediscriminatoriu la infrastructură. În acest scop, administratorul infrastructurii trebuie să exercite următoarele funcții esențiale:

- a) luarea deciziilor în legătură cu alocarea traselor, inclusiv definirea și evaluarea disponibilității, precum și alocarea efectivă a traselor individuale;
- b) luarea deciziilor în legătură cu tarifarea utilizării infrastructurii, inclusiv stabilirea și colectarea tarifelor, fără a aduce atingere dispozițiilor art. 29 alin. (1).

(2) Administratorul infrastructurii nu are dreptul de a efectua servicii de transport feroviar, cu excepția transporturilor în interes propriu reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (1), Ministerul Transporturilor poate încredința unor operatori de transport feroviar sau oricărui alt organism responsabilitatea de a contribui

la dezvoltarea infrastructurii feroviare, prin investiții, întreținere și/sau finanțare, precum și prin alte modalități prevăzute de lege. Încredințarea unei astfel de responsabilități nu trebuie să implice preluarea de către entitatea respectivă a funcțiilor de decizie privind administrarea sau dezvoltarea infrastructurii feroviare.

SECȚIUNEA a 3-a
Îmbunătățirea situației financiare

ARTICOLUL 8

Finanțarea administratorului infrastructurii

(1) Statul român, prin Ministerul Transporturilor, asigură dezvoltarea infrastructurii naționale de cale ferată pe baza unei finanțări sustenabile a sistemului feroviar, ținând cont de necesitățile pieței interne a transporturilor și de nevoile generale ale Uniunii Europene, inclusiv de necesitatea de a coopera cu statele terțe vecine. În acest scop, Ministerul Transporturilor, cu consultarea administratorului infrastructurii, elaborează strategia indicativă de dezvoltare a infrastructurii în vederea satisfacerii necesităților viitoare de mobilitate, în ceea ce privește întreținerea, reînnoirea și dezvoltarea infrastructurii. Strategia respectivă acoperă o perioadă de cel puțin 5 ani și este reînnoibilă. După consultarea părților interesate, această strategie se publică de către Ministerul Transporturilor și se transmite Comisiei Europene.

(2) Ministerul Transporturilor asigură administratorului infrastructurii, în conformitate cu legislația națională și cu prevederile art. 93, 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, denumit în continuare *TFUE*, finanțări la un nivel corespunzător cu funcțiile acestuia, astfel cum sunt prevăzute la art. 3 pct. 3, cu dimensiunea infrastructurii și cu necesitățile financiare, în special pentru acoperirea investițiilor noi. Prin hotărâre a Guvernului se poate decide, cu respectarea legislației în vigoare, finanțarea acestor investiții prin credite garantate de stat sau prin alte mijloace decât finanțarea directă din partea statului. În cazul în care administratorul infrastructurii desfășoară și alte activități economice în afara celei de administrare a infrastructurii, este necesară separarea contabilă a celor două categorii de activități, astfel încât finanțarea din partea statului să fie utilizată exclusiv pentru activitatea de administrare a infrastructurii. În orice caz, Ministerul Transporturilor asigură respectarea cerințelor prevăzute la alin. (4).

(3) În cadrul politicii generale stabilite de Ministerul Transporturilor și ținând cont de strategia prevăzută la alin. (1) și de finanțarea asigurată de stat, prevăzută la alin. (2), administratorul infrastructurii adoptă un plan de afaceri care să includă programele de investiții și de finanțare. Planul se întocmește astfel încât să asigure utilizarea, punerea la dispoziție și dezvoltarea optimă și eficientă a infrastructurii, concomitent cu asigurarea echilibrului financiar și punerea la dispoziție a mijloacelor necesare pentru realizarea acestor obiective. Administratorul infrastructurii asigură solicitanților interesați, la cererea acestora, acces la informații relevante și posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la conținutul planului de afaceri în ceea ce privește condițiile de acces și de utilizare, precum și natura, furnizarea și dezvoltarea infrastructurii, înainte de aprobarea acestuia de către administratorul infrastructurii.

(4) În condiții normale de activitate și pe o perioadă rezonabilă care nu depășește 5 ani, conturile de profit și pierderi ale administratorului infrastructurii trebuie să prezinte cel puțin un echilibru între venitul rezultat din tarifele de utilizare a infrastructurii, excedentul rezultat din alte activități comerciale, veniturile nerambursabile din surse private și finanțările din partea statului, pe de o parte, incluzând, dacă este cazul, plățile

în avans de la stat efectuate conform prevederilor legislației în vigoare și, pe de altă parte, cheltuielile cu infrastructura. În acest scop, în cadrul contractului de activitate încheiat între Ministerul Transporturilor și administratorul infrastructurii, se va stabili finanțarea din partea statului astfel încât să asigure realizarea acestui echilibru, iar Ministerul Transporturilor va asigura alocarea fondurilor inclusiv, atunci când este cazul, pentru finanțarea unor acțiuni cu caracter multianual. Fără să aducă atingere obiectivului pe termen lung privind acoperirea de către utilizatori a costurilor infrastructurii pentru toate modurile de transport, pe baza unei concurențe loiale și nediscriminatorii între diversele moduri de transport, în cazul în care transportul feroviar poate concura cu alte moduri de transport în cadrul de tarife prevăzute la art. 31 și 32, Ministerul Transporturilor poate cere administratorului infrastructurii să își echilibreze conturile fără a apela la finanțarea statului.

ARTICOLUL 9

Reducerea transparentă a datoriilor

Fără a aduce atingere regulilor Uniunii Europene în domeniul ajutoarelor de stat și în conformitate cu prevederile art. 93, 107 și 108 din *TFUE*, Ministerul Transporturilor instituie mecanismele adecvate care să contribuie la reducerea îndatorării operatorilor de transport feroviar cu capital de stat, la un nivel care nu afectează o bună gestiune financiară și care le îmbunătățește situația financiară. Mecanismele vor fi prevăzute prin hotărâre a Guvernului, cu respectarea prevederilor legislației naționale și a Uniunii Europene în domeniul ajutorului de stat.

SECȚIUNEA a 4-a

Accesul la infrastructura și serviciile feroviare

ARTICOLUL 10

Condițiile de acces la infrastructura feroviară

(1) Operatorilor de transport feroviar li se acordă, în condiții echitabile, nediscriminatorii și transparente, dreptul de acces la infrastructura feroviară din România, în vederea operării oricărui tip de servicii de transport feroviar de mărfuri. Respectivul drept include accesul la infrastructura care conectează porturile maritime și interioare și la alte infrastructuri de servicii prevăzute la pct. 2 din anexa nr. II și la infrastructura care deservește sau ar putea deservi mai mult de un client final.

(2) Operatorilor de transport feroviar li se acordă dreptul de acces la infrastructura feroviară din România în scopul operării unui serviciu de transport internațional de călători. Pe parcursul derulării unui serviciu de transport internațional de călători, operatorii de transport feroviar au dreptul să îmbarce călători din orice stație situată pe ruta internațională respectivă și să îi debarce în altă stație. Respectivul drept include accesul la infrastructura care conectează infrastructurile de servicii prevăzute la pct. 2 din anexa nr. II.

(3) În urma unei solicitări înaintate de către autoritățile competente sau de către operatorii de transport feroviar interesați, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar trebuie să stabilească dacă scopul principal al serviciului prestat este acela de a transporta călători între stații situate pe teritoriul unor state membre diferite.

(4) Măsurile care stabilesc detaliile procedurii și criteriile care trebuie urmate în vederea aplicării prevederilor alin. (3) vor fi adoptate în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană.

ARTICOLUL 11

Limitarea dreptului de acces și a dreptului de îmbarcare și debarcare a călătorilor

(1) Ministerul Transporturilor, cu acordul Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, poate limita, prin decizie, dreptul de acces prevăzute la art. 10 la serviciile operate

între un punct de plecare și o destinație care fac obiectul unuia sau mai multor contracte de servicii publice de transport care sunt în conformitate cu legislația Uniunii Europene și/sau cu legislația națională, după cum este cazul. O astfel de limitare nu are efectul de a restrânge dreptul de îmbarcare a călătorilor în orice stație situată pe ruta unui serviciu internațional și de debarcare a acestora în altă stație, cu excepția cazului în care exercitarea acestui drept ar periclita echilibrul economic al unui astfel de contract de servicii publice.

(2) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar stabilește, pe baza unei analize economice obiective și a unor criterii predeterminate stabilite în condițiile legii, dacă echilibrul economic al contractului de servicii publice ar fi periclitat, în urma unei solicitări din partea oricăreia dintre entitățile următoare:

- a) Ministerul Transporturilor și/sau autoritățile competente care au atribuit contractul de servicii publice;
- b) oricare altă autoritate competentă interesată care are dreptul de a limita accesul în înțelesul prezentului articol;
- c) administratorul infrastructurii;
- d) operatorul de transport feroviar care execută contractul de servicii publice.

La solicitarea Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, autoritățile competente și operatorii de transport feroviar care prestează aceste servicii publice pun la dispoziție informațiile solicitate, în limite rezonabile, pentru a putea lua o decizie. Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar analizează informațiile puse la dispoziție de aceste părți și, după caz, solicită orice informații relevante de la toate părțile implicate și inițiază consultarea acestora în termen de 30 de zile de la primirea solicitării. Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar trebuie să consulte toate părțile implicate, după caz, și să informeze părțile cu privire la decizia sa motivată într-un termen predeterminat și rezonabil și, în orice caz, în maximum 6 săptămâni de la primirea tuturor informațiilor relevante.

(3) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar prezintă motivele care stau la baza deciziei sale și specifică termenul și condițiile în care oricare dintre entitățile de mai jos poate solicita reevaluarea situației care a stat la baza emiterii deciziei:

- a) Ministerul Transporturilor și/sau autoritățile competente în materie;
- b) administratorul infrastructurii;
- c) operatorul de transport feroviar care execută contractul de servicii publice;
- d) operatorul de transport feroviar care solicită accesul.

(4) Măsurile care stabilesc detaliile procedurii și criteriile care trebuie urmate în vederea aplicării dispozițiilor alin. (1)—(3) vor fi adoptate în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană.

ARTICOLUL 12

Perceperea unui tarif de la operatorii de transport feroviar care prestează servicii de transport de călători

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 11 alin. (2), Ministerul Transporturilor poate percepe un tarif de la operatorii de transport feroviar care oferă servicii comerciale de transport feroviar de călători pentru exploatarea rutelor care intră în competența Ministerului Transporturilor conform contractelor de servicii publice, între două stații de pe teritoriul României, în condițiile prevăzute de prezentul articol. În acest caz, operatorilor de transport feroviar care oferă respectivele servicii de transport feroviar intern sau internațional de călători le este aplicat același tarif pentru exploatarea rutelor care intră în competența Ministerului Transporturilor.

(2) Tariful are scopul de a compensa Ministerul Transporturilor pentru obligațiile de serviciu public stabilite prin contractele de servicii publice atribuite, în condițiile legii. Venitul obținut din aplicarea acestui tarif și plătit cu titlu de compensație nu depășește ceea ce este necesar pentru a acoperi în totalitate sau în parte costurile ocazionate de executarea obligațiilor de serviciu public în cauză, ținând cont de încasările reale și de un nivel rezonabil de profit pentru executarea obligațiilor respective.

Venitul obținut din aplicarea acestui tarif și plătit cu titlu de compensație se virează de către Ministerul Transporturilor la bugetul de stat, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(3) Tariful respectiv respectă principiile echității, transparenței, nediscriminării și proporționalității, în special între prețul mediu al serviciului de călători și nivelul taxei percepute. Sumele totale percepute în temeiul prezentului alineat nu trebuie să pericliteze viabilitatea economică a serviciului de transport feroviar de călători căruia îi sunt aplicate.

(4) Ministerul Transporturilor păstrează informațiile necesare pentru a se asigura că poate identifica originea și utilizarea tarifului, având obligația de a pune aceste informații la dispoziția Comisiei Europene.

(5) Măsurile care stabilesc detaliile procedurii și criteriile care trebuie urmate în vederea aplicării acestui articol vor fi adoptate în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană.

ARTICOLUL 13

Condițiile de acces la servicii

(1) Administratorul infrastructurii furnizează tuturor operatorilor de transport feroviar, în mod nediscriminatoriu, pachetul minim de acces prevăzut la pct. 1 din anexa nr. II.

(2) Operatorii infrastructurilor de servicii oferă în mod nediscriminatoriu tuturor operatorilor de transport feroviar accesul, inclusiv accesul pe calea ferată, la infrastructurile prevăzute la pct. 2 din anexa nr. II și la serviciile furnizate în cadrul acestor infrastructuri.

(3) Pentru a garanta transparența deplină și accesul nediscriminatoriu la infrastructurile de servicii prevăzute la pct. 2 lit. a)—d), g) și i) din anexa nr. II, precum și furnizarea de servicii în cadrul acestor infrastructuri, în cazul în care operatorul unei astfel de infrastructuri de servicii se află sub controlul direct sau indirect al unui organism sau al unei societăți care, de asemenea, activează și deține o poziție dominantă pe piețele naționale de servicii de transport feroviar pentru care se utilizează infrastructura, operatorii acestor infrastructuri de servicii trebuie să se organizeze într-o manieră independentă din punct de vedere organizatoric și decizional față de respectivul organism sau de respectiva societate. Această independență nu implică cerința de instituire a unei entități juridice separate pentru infrastructurile de servicii și poate fi obținută prin organizarea unor departamente distincte în cadrul aceleiași entități juridice. Pentru toate infrastructurile de servicii prevăzute la pct. 2 din anexa nr. II, operatorul și respectivul organism sau respectiva societate au conturi separate, inclusiv bilanțuri și conturi de profit și pierdere separate, care se țin și se publică cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Operarea unei infrastructuri de servicii poate fi asigurată de administratorul infrastructurii sau de un operator al infrastructurii de servicii aflat sub controlul direct sau indirect al administratorului infrastructurii, cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 7.

(4) Cererile depuse de operatorii de transport feroviar pentru acordarea accesului la servicii și furnizarea acestora în cadrul infrastructurilor de servicii prevăzute la pct. 2 din anexa nr. II primesc răspuns într-un termen rezonabil, stabilit de Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data depunerii cererii. Aceste cereri

pot fi respinse numai dacă există alternative viabile care le permit operarea serviciului respectiv de transport de marfă sau călători pe aceleași rute sau pe rute alternative în condiții acceptabile din punct de vedere economic. Acest lucru nu obligă operatorul infrastructurii de servicii să realizeze investiții în resurse sau infrastructuri pentru a răspunde tuturor cererilor depuse de operatorii de transport feroviar.

În cazul în care solicitările operatorilor de transport feroviar privesc accesul la servicii și furnizarea acestora în cadrul unei infrastructurii de servicii gestionate de un operator al infrastructurii de servicii prevăzute la alin. (3), operatorul infrastructurii de servicii justifică, în scris, orice decizie de respingere și indică alternative viabile.

(5) În cazul în care un operator al unei infrastructurii de servicii prevăzute la pct. 2 din anexa nr. II descoperă că există conflicte între diferite cereri, acesta trebuie să încerce să satisfacă, pe cât posibil, toate cererile. Dacă nu există nicio alternativă viabilă și nu se pot rezolva toate cererile de capacitate pentru infrastructura respectivă pe baza necesarului demonstrat, solicitantul poate depune o plângere la Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, care examinează cazul și ia măsuri, când este cazul, pentru a se asigura că o parte corespunzătoare din capacitate este acordată respectivului solicitant.

(6) În cazul în care o infrastructură de servicii prevăzută la pct. 2 din anexa nr. II nu a fost în folosință timp de cel puțin 2 ani la rând, iar operatorii de transport feroviar au informat operatorul respectivei infrastructurii de servicii cu privire la interesul lor legat de accesul la infrastructura respectivă, pe baza necesarului demonstrat, proprietarul acesteia trebuie să publice un anunț de concesiune sau închiriere, în condițiile legii, pentru operarea infrastructurii de servicii feroviare, parțial sau integral, cu excepția cazului în care operatorul respectivei infrastructurii de servicii demonstrează faptul că un proces de reconversie aflat în desfășurare face imposibilă utilizarea acesteia de către un operator de transport feroviar.

(7) În cazul în care operatorul infrastructurii de servicii prestează oricare dintre serviciile prevăzute la pct. 3 din anexa nr. II sub forma unui serviciu suplimentar, acesta îl furnizează, la cerere, operatorilor de transport feroviar, într-o manieră nediscriminatorie.

(8) Operatorii de transport feroviar pot cere administratorului infrastructurii sau operatorilor infrastructurilor de servicii, cu titlu de servicii suplimentare, serviciile auxiliare prevăzute la pct. 4 din anexa nr. II. Operatorul infrastructurii de servicii nu este obligat să presteze aceste servicii auxiliare. În cazul în care operatorul infrastructurii de servicii decide să presteze oricare dintre serviciile auxiliare respective, acesta îl prestează către operatorii de transport feroviar, la cerere, într-o manieră nediscriminatorie.

(9) Măsurile care stabilesc detaliile procedurii și criteriile care trebuie urmate în vederea asigurării accesului la serviciile prevăzute la pct. 2—4 din anexa nr. II vor fi adoptate în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană.

SECȚIUNEA a 5-a

Acorduri transfrontaliere

ARTICOLUL 14

Principii generale privind acordurile transfrontaliere

(1) Acordurile transfrontaliere se încheie de către Ministerul Transporturilor, care trebuie să se asigure că dispozițiile incluse în aceste acorduri nu creează discriminări între operatorii de transport feroviar și nu limitează libertatea operatorilor de transport feroviar de a opera servicii transfrontaliere.

(2) Ministerul Transporturilor notifică Comisiei Europene orice acord transfrontalier încheiat anterior intrării în vigoare a prezentei legi. De asemenea, Ministerul Transporturilor notifică Comisiei Europene orice acord transfrontalier nou sau revizuit cu alte state membre, anterior încheierii acestora, în scopul de a permite Comisiei să decidă, prin acte de punere în aplicare, dacă respectivele acorduri sunt în conformitate cu legislația Uniunii Europene.

(3) Ministerul Transporturilor notifică Comisiei intenția de a începe negocierile și de a încheia acorduri transfrontaliere noi sau revizuite cu state terțe.

(4) Ministerul Transporturilor informează periodic Comisia Europeană cu privire la astfel de negocieri și, după caz, o invită să participe în calitate de observator.

(5) În conformitate cu legislația în vigoare, Ministerul Transporturilor este autorizat, ca urmare a unor decizii adoptate în acest sens de către Comisia Europeană, să aplice cu titlu provizoriu și/sau să încheie acorduri transfrontaliere noi sau revizuite cu state terțe, cu condiția ca aceste acorduri să fie compatibile cu legislația Uniunii Europene și să nu aducă atingere politicii acesteia în domeniul transporturilor.

SECȚIUNEA a 6-a

Monitorizarea pieței

ARTICOLUL 15

Domeniul de aplicare a monitorizării

(1) În scopul monitorizării pieței de către Comisia Europeană, Ministerul Transporturilor furnizează anual Comisiei informațiile necesare cu privire la utilizarea rețelelor și la evoluția condițiilor-cadru în sectorul feroviar, respectând totodată rolul partenerilor sociali.

(2) Ministerul Transporturilor și Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, împreună cu reprezentanții sectoarelor implicate, inclusiv, după caz, cu partenerii sociali din sectorul feroviar, utilizatorii și reprezentanții autorităților locale și regionale, colaborează cu Comisia Europeană astfel încât aceștia să poată urmări mai bine dezvoltarea sectorului feroviar și evoluția pieței, să evalueze efectul măsurilor adoptate și să analizeze impactul măsurilor planificate de Comisia Europeană.

CAPITOLUL III

Acordarea de licențe de transport feroviar operatorilor de transport feroviar

SECȚIUNEA 1

Autoritatea de acordare a licențelor

ARTICOLUL 16

Autoritatea de acordare a licențelor

(1) Autoritatea responsabilă cu acordarea licențelor de transport feroviar din România este Organismul de Licențe Feroviare Român, înființat în temeiul Legii nr. 55/2006 privind siguranța feroviară, cu modificările și completările ulterioare, care funcționează ca organism independent din punct de vedere funcțional și decizional în cadrul Autorității Feroviare Române — A.F.E.R.

(2) Organismul de Licențe Feroviare Român nu furnizează servicii de transport feroviar și este independent de orice societate sau entitate care furnizează astfel de servicii.

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor stabilite conform legii, Organismul de Licențe Feroviare Român, denumit în continuare *OLFR*, este desemnat să efectueze următoarele activități:

- a) acordă licențe operatorilor care efectuează transport feroviar;
- b) acordă licențe operatorilor care efectuează numai manevră feroviară;
- c) acordă licențe operatorilor care efectuează intermedierea activității de transport pe calea ferată;
- d) acordă licențe operatorilor care efectuează unele categorii de servicii de transport feroviar care nu intră în sfera de aplicare a prezentei legi;
- e) elaborează propria strategie de modernizare și dezvoltare;
- f) acordă licențe pentru operatorii care efectuează transport urban cu metroul;
- g) întocmește anual un raport privind activitățile desfășurate în anul precedent, pe care îl publică în Buletinul AFER și pe pagina de internet a OLFR;
- h) notifică Agenției Uniunii Europene pentru Căile Ferate, în termen de 30 de zile de la data emiterii, licențele de transport feroviar acordate, modificate, suspendate sau retrase;
- i) elaborează norme și reglementări în domeniul său de activitate;
- j) asigură înregistrarea operatorilor de transport feroviar în Registrul operatorilor de transport feroviar pe care îl gestionează;
- k) asigură evidența și păstrarea normelor, reglementărilor, instrucțiunilor, metodologiilor și procedurilor aferente domeniului său de activitate;
- l) publică periodic, pe pagina sa de internet, lista operatorilor de transport feroviar care au dreptul să efectueze prestații de transport feroviar;
- m) îndeplinește și alte atribuții specifice domeniului său de activitate, date în competența sa prin acte normative.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții de obținere a licenței de transport feroviar

ARTICOLUL 17

Cerințe generale

(1) Orice societate stabilită în România, cu capital de stat și/sau privat, care are înscrise în actul constitutiv activități de transport pe calea ferată, are dreptul să solicite OLFR obținerea unei licențe de transport feroviar corespunzătoare serviciilor de transport feroviar pe care urmează să le efectueze, în condițiile legii.

(2) OLFR nu acordă licențe de transport feroviar și nici nu le prelungește valabilitatea în cazul în care nu sunt respectate cerințele din prezentul capitol.

(3) Orice societate care îndeplinește cerințele prevăzute în prezentul capitol este îndreptățită să primească o licență de transport feroviar în condițiile legii.

(4) Nicio societate nu este autorizată să efectueze serviciile de transport feroviar reglementate de prezentul capitol dacă nu posedă licența de transport feroviar corespunzătoare pentru serviciile pe care urmează să le presteze, emisă de OLFR în condițiile legii.

Operatorii de transport au dreptul de acces la infrastructura feroviară în condițiile în care, pe lângă licența de transport feroviar, îndeplinesc și condițiile prevăzute de lege pentru prestarea serviciului de transport feroviar și pentru accesul pe infrastructura feroviară.

(5) Pentru emiterea licenței de transport feroviar se utilizează tipizatul comun având formatul standard prevăzut la anexa nr. I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/171 al Comisiei din 4 februarie 2015 privind anumite aspecte din cadrul procedurii de acordare de licențe întreprinderilor feroviare.

ARTICOLUL 18

Condiții pentru obținerea unei licențe de transport feroviar

(1) O societate care solicită o licență de transport feroviar trebuie să fie în măsură să demonstreze OLFR, înaintea începerii activităților sale, că va putea în orice moment îndeplini cerințele privind onorabilitatea, capacitatea financiară, competența profesională și, de asemenea, că va putea să acopere riscurile de răspundere civilă, așa cum sunt enunțate la art. 19—22.

(2) Societatea care solicită o licență de transport feroviar trebuie să furnizeze toate informațiile necesare dovedirii îndeplinirii cerințelor de acordare a acestei licențe.

ARTICOLUL 19

Cerințe privind onorabilitatea

Ministerul Transporturilor definește, prin procedurile de acordare a licențelor de transport feroviar, condițiile în care sunt îndeplinite cerințele de onorabilitate pentru a se asigura că o societate care solicită o licență de transport feroviar sau persoanele responsabile cu administrarea respectivei societăți:

a) nu au suferit o condamnare penală gravă, inclusiv pentru fapte de participare la activități ale unei organizații criminale, pentru corupție, pentru fraudă și/sau pentru spălare de bani, pentru infracțiuni comise în domeniul comercial;

b) nu au fost declarate în stare de faliment;

c) nu au suferit o condamnare pentru infracțiuni grave stabilite în legislația specifică aplicabilă în domeniul transporturilor;

d) nu au fost sancționate pentru încălcări grave sau repetate cu privire la îndeplinirea obligațiilor impuse de legislația socială și/sau legislația muncii, inclusiv obligațiile impuse de protecția muncii și de legislația privind asigurările de sănătate, precum și de legislația vamală, în cazul unui solicitant care dorește să opereze transporturi feroviare transfrontaliere de mărfuri supuse procedurilor vamale;

e) nu au înscrise informații în cazierul fiscal.

ARTICOLUL 20

Cerințe privind capacitatea financiară

(1) Cerințele privind capacitatea financiară sunt îndeplinite când o societate care solicită o licență de transport feroviar poate demonstra că va fi în măsură să îndeplinească obligațiile sale prezente și potențiale, stabilite pe bază de ipoteze realiste, pe o perioadă de 12 luni.

(2) OLFR verifică capacitatea financiară în special prin intermediul conturilor anuale ale operatorilor de transport feroviar sau, în cazul societăților care solicită o licență de transport feroviar, dar nu sunt în măsură să prezinte conturile anuale, pe baza unui bilanț contabil înregistrat la autoritatea financiară competentă. Fiecare societate care solicită o licență de transport feroviar pune la dispoziție cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. III.

(3) OLFR consideră că o societate care solicită o licență de transport feroviar nu are capacitatea financiară dacă există arierate substanțiale sau recurente în materie de impozite sau de contribuții sociale, rezultate din activitatea sa. Criteriile în funcție de care se definesc noțiunile de arierate substanțiale sau recurente se stabilesc prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 25 alin. (1).

(4) OLFR poate solicita prezentarea unui raport de audit și a documentelor corespunzătoare emise de o instituție financiar-bancară, de o altă instituție financiară sau de un auditor autorizat. Respectiv documente includ informațiile prevăzute în anexa nr. III.

ARTICOLUL 21

Cerințe privind competența profesională

Cerințele referitoare la competența profesională sunt îndeplinite dacă societatea care solicită o licență de transport feroviar poate să demonstreze că are o structură organizatorică ce posedă cunoștințele sau experiența necesară pentru exercitarea unui control operațional și a unei supravegheri sigure și eficiente a tipului de operații specificate în licența de transport feroviar.

ARTICOLUL 22

Cerințe privind acoperirea pentru răspunderea civilă

Fără a aduce atingere normelor Uniunii Europene privind ajutoarele de stat și în conformitate cu prevederile art. 93, 107 și 108 din TFUE, pentru a face dovada că îndeplinește cerințele în materie de asigurare a răspunderii civile, societatea trebuie să fie asigurată în mod corespunzător, conform legii, sau să dispună de garanții adecvate, în condițiile pieței, pentru acoperirea, în conformitate cu legislația internă și internațională, a răspunderii sale civile în caz de accidente, în special în ceea ce privește călătorii, bagajele, mărfurile, poșta și terții. În pofida acestei obligații, se poate ține seama de caracteristicile specifice și de riscurile diferitelor tipuri de servicii, în special pentru operațiunile feroviare cu scop cultural sau de patrimoniu.

SECȚIUNEA a 3-a

Valabilitatea licenței de transport feroviar

ARTICOLUL 23

Valabilitatea teritorială și temporală

(1) Licența de transport feroviar acordată de către OLFR este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii Europene și al statelor părți la Acordul privind spațiul economic european. Licențele de transport feroviar acordate într-un stat membru sunt valabile pe teritoriul României.

(2) O licență de transport feroviar acordată de către OLFR este valabilă atât timp cât operatorul de transport feroviar își îndeplinește obligațiile prevăzute în prezentul capitol. OLFR reexaminează la interval de 2 ani îndeplinirea acestor cerințe.

(3) Dispoziții specifice care reglementează suspendarea sau retragerea unei licențe de transport feroviar sunt incluse în licența propriu-zisă.

ARTICOLUL 24

Licența de transport feroviar temporară, acordarea, suspendarea și retragerea

(1) Dacă există suspiciuni în ceea ce privește respectarea de către un operator de transport feroviar a cerințelor din prezentul capitol, în special a celor prevăzute la art. 18, OLFR poate verifica în orice moment dacă acel operator de transport feroviar îndeplinește efectiv acele cerințe.

(2) În cazul în care OLFR constată că un operator de transport feroviar nu mai îndeplinește cerințele, acesta suspendă sau retrage licența de transport feroviar acordată în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(3) În cazul în care OLFR constată că există suspiciuni în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute în prezentul capitol de către un operator de transport feroviar căruia i s-a eliberat o licență de transport feroviar de către autoritatea de acordare a licențelor dintr-un alt stat membru, acesta informează de îndată, dar nu mai târziu de 3 zile, autoritatea competentă din statul membru.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care o licență de transport feroviar este suspendată sau retrasă din cauza nerespectării cerințelor privind capacitatea financiară, OLFR poate elibera o licență de transport feroviar temporară până la reorganizarea operatorului de transport feroviar, cu condiția ca siguranța să nu fie periclitată. Licența de transport feroviar temporară poate fi eliberată pentru o perioadă de cel mult 6 luni.

(5) În cazul în care un operator de transport feroviar și-a întrerupt activitatea pe o perioadă de 6 luni sau nu și-a început activitatea în termen de 6 luni de la acordarea licenței de transport feroviar, OLFR poate decide ca licența să fie supusă din nou unei proceduri de aprobare sau să fie suspendată.

(6) În ceea ce privește începerea activității, operatorul de transport feroviar poate solicita, pe baza unor motive justificate, stabilirea unui termen mai mare de 6 luni de la acordarea licenței de transport feroviar, ținând cont de tipul serviciilor de transport înscrise în licență, iar OLFR, în urma unei analize, poate aproba fixarea unui interval mai mare de 6 luni până la începerea activității de operare a serviciilor de transport feroviar.

(7) În cazul unei modificări de natură să afecteze situația juridică a unui operator de transport feroviar și, în special, în caz de fuziune sau preluare, OLFR poate decide ca licența de transport feroviar să facă din nou obiectul unei cereri de aprobare. Operatorul de transport feroviar respectiv poate să își continue activitatea dacă OLFR nu decide că siguranța este periclitată. Într-un astfel de caz, decizia trebuie motivată.

(8) În cazul în care un operator de transport feroviar intenționează să își modifice sau să își extindă activitățile în mod semnificativ, licența de transport feroviar trebuie înaintată OLFR în vederea reexaminării acesteia.

(9) În situația declanșării unei proceduri de insolvență a unui operator de transport feroviar, OLFR analizează situația intervenită. Licența de transport feroviar se suspendă, cu excepția situației în care operatorul prezintă dovezi relevante cu privire la capacitatea de a-și continua activitatea, prin reorganizare, în condițiile legii, într-o perioadă rezonabilă prevăzută în procedurile de acordare a licenței de transport feroviar.

(10) În cazul în care OLFR eliberează, suspendă, retrage sau modifică o licență de transport feroviar, acesta informează imediat Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate în acest sens.

ARTICOLUL 25

Procedura de acordare a licențelor de transport feroviar

(1) Procedurile de acordare a licențelor de transport feroviar în România se aprobă prin hotărâre a Guvernului, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se postează pe pagina de internet a OLFR. Ministerul Transporturilor informează Comisia Europeană cu privire la aprobarea și publicarea procedurilor de acordare a licențelor.

(2) OLFR adoptă o decizie cu privire la cererea de acordare a unei licențe de transport feroviar într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de 3 luni de la data la care i-au fost prezentate toate informațiile relevante, în special datele prevăzute în anexa nr. III. OLFR ține seama de toate informațiile disponibile. Decizia se comunică de îndată societății care solicită o licență de transport feroviar. Orice refuz trebuie să fie motivat.

(3) Contestațiile împotriva deciziilor luate de OLFR se soluționează potrivit reglementărilor legale în vigoare referitoare la contenciosul administrativ.

CAPITOLUL IV

SECȚIUNEA a 2-a

**Perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii
feroviare și alocarea capacității de infrastructură feroviară****Tarife de utilizare a infrastructurii și pentru servicii**

SECȚIUNEA 1

Principii generale

ARTICOLUL 29

Stabilirea, calcularea și perceperea tarifelor

ARTICOLUL 26

Utilizarea efectivă a capacității de infrastructură

Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar are dreptul de a solicita administratorului infrastructurii toate datele necesare pentru a se asigura că sistemele de tarifare și de alocare a capacităților de infrastructură feroviară respectă principiile stabilite de prezenta lege și permit astfel administratorului infrastructurii să introducă pe piață și să utilizeze optim și efectiv capacitățile de infrastructură disponibile.

ARTICOLUL 27

Documentul de referință al rețelei

(1) După consultarea părților interesate, administratorul infrastructurii stabilește și publică un document de referință al rețelei, care se poate obține în formă tipărită după achitarea unei taxe care nu depășește costul de publicare a acestui document. Documentul de referință se publică în cel puțin două limbi oficiale ale Uniunii, dintre care una este limba română. Conținutul documentului de referință al rețelei va fi pus la dispoziție gratuit, în format electronic, pe pagina de internet a administratorului infrastructurii și este accesibil prin intermediul unui portal web comun creat de administratorii de infrastructuri din statele membre în temeiul cooperării acestora în conformitate cu prevederile art. 37 și 40.

(2) Documentul de referință al rețelei stabilește caracteristicile infrastructurii puse la dispoziție operatorilor de transport feroviar și conține informații care stabilesc condițiile de acces la infrastructura feroviară relevantă. Documentul de referință al rețelei conține, de asemenea, informații care stabilesc condițiile de acces la infrastructurile de servicii legate de rețeaua administratorului infrastructurii și de furnizare de servicii în cadrul acestor infrastructuri de servicii sau indică un site pe care astfel de informații sunt puse la dispoziție cu titlu gratuit în format electronic. Conținutul documentului de referință al rețelei este prevăzut în anexa nr. IV.

(3) Documentul de referință al rețelei se actualizează periodic și se modifică, dacă este cazul.

(4) Documentul de referință al rețelei se publică cel târziu cu 4 luni înainte de data-limită pentru introducerea cererilor pentru capacități de infrastructură.

ARTICOLUL 28

**Acorduri între operatorii de transport feroviar și administratorul
infrastructurii**

Orice operator de transport feroviar care asigură servicii de transport feroviar încheie, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, acordurile necesare cu administratorul infrastructurii. Condițiile care guvernează aceste acorduri trebuie să nu fie discriminatorii și să fie transparente, în conformitate cu prezenta lege.

(1) Stabilirea cadrului pentru tarifarea utilizării infrastructurii feroviare se face prin contractul de activitate prevăzut la art. 30 alin. (2), în conformitate cu prevederile legale în vigoare, cu respectarea independenței administrării prevăzute la art. 4. Regulile specifice de tarifare se stabilesc de către administratorul infrastructurii și se publică de către acesta în documentul de referință al rețelei, împreună cu cadrul pentru tarifarea utilizării infrastructurii feroviare. Administratorul infrastructurii calculează și percepe tariful pentru utilizarea infrastructurii feroviare în conformitate cu cadrul și regulile de tarifare stabilite.

(2) Administratorul infrastructurii se asigură că sistemul de tarifare utilizat se bazează pe aceleași principii valabile pentru întreaga rețea, exceptând cazul prevăzut la art. 32 alin. (3).

(3) Administratorul infrastructurii se asigură că aplicarea sistemelor de tarifare determină tarife echivalente și nediscriminatorii pentru diferiți operatori de transport feroviar care efectuează prestații de servicii de tip echivalent, în zone de piață similare, și că tarifele aplicate efectiv respectă regulile stabilite în documentul de referință al rețelei.

(4) Administratorul infrastructurii respectă confidențialitatea din punct de vedere comercial a informațiilor care îi sunt comunicate de solicitanți.

ARTICOLUL 30

Costurile infrastructurii și contabilitatea

(1) Administratorul infrastructurii trebuie stimulat să reducă costurile de furnizare a infrastructurii și nivelul tarifelor de acces, în condițiile menținerii și îmbunătățirii calității serviciului de infrastructură și ale respectării cerințelor în materie de siguranță.

(2) Fără a aduce atingere competențelor lor privind planificarea și finanțarea infrastructurii feroviare și principiului bugetar al anualității, între Ministerul Transporturilor și administratorul infrastructurii se încheie un contract de activitate pe o perioadă de cel puțin 5 ani. Acest contract respectă cel puțin principiile și parametrii de bază din anexa nr. V.

(3) Modul de punere în aplicare a stimulentei prevăzute la alin. (1) se stabilește prin contractul de activitate.

(4) În cazul în care modul de punere în aplicare a stimulentei prevăzute la alin. (1) se stabilește prin intermediul măsurilor de reglementare, acesta se va baza pe analiza reducerilor de costuri care ar putea fi obținute. Aceste dispoziții nu aduc atingere competențelor de a revizui tarifele ale Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar prevăzute la art. 56.

(5) Clauzele contractului de activitate prevăzut la alin. (2) și structura plăților destinate asigurării fondurilor administratorului infrastructurii sunt convenite în avans și acoperă întreaga durată a contractului.

(6) Prevederile proiectului contractului de activitate se publică de către Ministerul Transporturilor, astfel încât oricărui terț interesat să i se ofere oportunitatea de a-și exprima punctele de vedere cu privire la conținutul contractului de activitate înainte de semnarea acestuia. Contractul de activitate se publică pe pagina de internet a Ministerului Transporturilor în termen de 30 de zile de la data încheierii sale.

Administratorul infrastructurii asigură coerența dintre prevederile contractului de activitate și planul de afaceri prevăzut la art. 8 alin. (3).

(7) Administratorul infrastructurii elaborează și ține un registru al activelor din patrimoniul său și al activelor de administrare a cărora este răspunzător în temeiul legii și potrivit contractelor de concesiune/închiriere a domeniului public, încheiate în condițiile reglementărilor în vigoare, care se utilizează pentru a evalua finanțarea necesară pentru repararea sau înlocuirea acestora. Registrul include și informații privind cheltuielile cu reînnoirea și modernizarea infrastructurii.

(8) Administratorul infrastructurii stabilește o metodă de repartizare a costurilor între diferitele categorii de servicii oferite operatorilor de transport feroviar. Această metodă este actualizată periodic pe baza celor mai bune uzanțe internaționale.

ARTICOLUL 31

Principii de tarifare

(1) Tarifele de utilizare a infrastructurii feroviare și a infrastructurii de servicii se plătesc administratorului infrastructurii și, respectiv, operatorului infrastructurii de servicii, iar aceștia le utilizează la finanțarea activităților lor.

(2) Administratorul infrastructurii și operatorii infrastructurilor de servicii au obligația să furnizeze Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, la solicitarea acestuia, toate informațiile necesare asupra tarifelor impuse pentru a permite acestuia să își îndeplinească funcțiile prevăzute la art. 56. În acest scop, administratorul infrastructurii și operatorii infrastructurilor de servicii trebuie să poată demonstra operatorilor de transport feroviar că tarifele de utilizare a infrastructurii și serviciilor facturate în fapt operatorilor de transport feroviar, în conformitate cu prevederile art. 30—37, respectă metodologia, regulile și, dacă este cazul, baremele stabilite în documentul de referință al rețelei.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (4) sau (5) sau art. 32, tarifele pentru setul minim de prestații și pentru accesul la infrastructura care conectează infrastructurile de servicii sunt stabilite la costul direct imputabil operării serviciilor de transport feroviar, în conformitate cu măsurile adoptate de Comisia Europeană, prin acte de punere în aplicare, privind modalitățile de calcul al costurilor suportate în mod direct ca rezultat al operării unui tren.

Administratorul infrastructurii poate decide să efectueze adaptări graduale la aceste modalități în termen de cel mult 4 ani după intrarea în vigoare a acestor acte de punere în aplicare.

(4) Tarifele de utilizare a infrastructurii prevăzute la alin. (3) pot include un tarif care să reflecte deficitul de capacitate al secțiunii identificabile a infrastructurii pe durata perioadelor de saturare.

(5) Tarifele de utilizare a infrastructurii prevăzute la alin. (3) pot fi modificate pentru a ține cont de costurile efectelor asupra mediului determinate de exploatarea feroviară. Orice astfel de modificare este diferențiată în funcție de amploarea efectelor produse.

Administratorul infrastructurii asigură conformitatea cu dispozițiile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/429 al Comisiei din 13 martie 2015 de stabilire a modalităților de urmat în ceea ce privește aplicarea tarifării pentru costul efectelor produse de zgomot și cu alte măsuri de punere în aplicare, adoptate de Comisia Europeană, care stabilesc modalitățile de urmat în ceea ce privește aplicarea tarifării pentru costul efectelor produse de zgomot, inclusiv durata aplicării, și permit ca diferențierea tarifelor pentru utilizarea infrastructurii să

țină seama, după caz, de sensibilitatea zonei afectate, în special în ceea ce privește numărul persoanelor afectate, și compunerea trenului cu un impact asupra nivelului de emisii sonore.

Orice modificare a tarifelor de utilizare a infrastructurii pentru a ține seama de costurile aferente efectelor produse de zgomot trebuie să sprijine modernizarea vagoanelor prin aplicarea celei mai viabile tehnologii din punct de vedere economic care permite frânarea cu un nivel scăzut de zgomot.

Tarifarea costurilor de mediu care determină o creștere a valorii globale a încasărilor ce revin administratorului infrastructurii este permisă doar dacă o astfel de tarifare este aplicată în cazul transportului rutier de marfă, în conformitate cu legislația Uniunii Europene și legislația națională.

Dacă tarifarea în cazul costurilor de mediu determină venituri suplimentare, acestea sunt folosite de administratorul infrastructurii pentru realizarea de investiții în infrastructură.

Informațiile necesare referitoare la aplicarea costurilor de mediu sunt gestionate de administratorul infrastructurii, care se asigură că originea tarifării costurilor de mediu și modul lor de aplicare pot fi identificate, astfel încât aceste informații să poată fi puse la dispoziția autorităților competente din România și Comisiei Europene, la cerere.

(6) Pentru evitarea fluctuațiilor disproporționate nedorite, tarifele prevăzute la alin. (3)—(5) pot fi exprimate în medii calculate pentru o gamă rezonabilă de servicii de transport feroviar și perioade. În toate situațiile, mărirea relativă a tarifului de utilizare a infrastructurii trebuie raportată la costurile imputabile diferitelor servicii.

(7) Tarifele impuse pentru accesul pe calea ferată în cadrul infrastructurilor de servicii prevăzute la pct. 2 din anexa nr. II și furnizarea de servicii în cadrul acestor infrastructuri nu trebuie să depășească costul furnizării lor, plus un profit rezonabil.

(8) În cazul în care serviciile prevăzute la pct. 3 și 4 din anexa nr. II ca prestații suplimentare și auxiliare sunt oferite de un singur furnizor, tariful perceput pentru respectivul serviciu nu depășește costul furnizării prestației respective, plus un profit rezonabil.

(9) Pentru capacitatea utilizată în scopul întreținerii infrastructurii pot fi percepute tarife. Respectivele tarife nu depășesc pierderile din venitul net al administratorului infrastructurii cauzate de activitatea de întreținere.

(10) Operatorul infrastructurii de prestare a serviciilor prevăzute la pct. 2—4 din anexa nr. II prezintă administratorului infrastructurii informațiile referitoare la tarifele care urmează a fi incluse în documentul de referință al rețelei sau indică un site pe care astfel de informații sunt puse la dispoziție cu titlu gratuit în format electronic în conformitate cu prevederile art. 27.

ARTICOLUL 32

Excepții de la principiile de tarifare

(1) Pentru recuperarea în totalitate a costurilor suportate de către administratorul infrastructurii, dacă piața permite, prin ordin al ministrului transporturilor se pot percepe majorări ale tarifelor pe baza unor principii eficiente, transparente și nediscriminatorii, garantând totodată competitivitatea optimă a segmentelor pieței feroviare și respectând sporurile de productivitate realizate de operatorii de transport feroviar.

Totuși, nivelul tarifelor nu trebuie să excludă utilizarea infrastructurii de către segmentele de piață care pot plăti cel puțin costul suportat direct ca urmare a operării serviciilor de transport feroviar, plus un indice de rentabilitate, dacă piața se pretează la aceasta.

Înainte de aprobarea perceperii unor astfel de majorări, Ministerul Transporturilor solicită administratorului infrastructurii

o evaluare a relevanței acestora pentru segmente de piață specifice, luând în considerare cel puțin elementele pereche prevăzute la pct. 1 din anexa nr. VI și reținându-le pe cele relevante. Lista segmentelor de piață definită de administratorul infrastructurii cuprinde cel puțin următoarele trei segmente: serviciile de transport de mărfuri, serviciile de transport de călători în cadrul unui contract de servicii publice și alte servicii de transport de călători.

În plus, administratorul infrastructurii poate diferenția segmentele de piață în funcție de mărfurile sau de călătorii transportați.

De asemenea, se definesc segmentele de piață în cadrul cărora operatorii de transport feroviar nu operează în prezent, dar pot furniza servicii în cursul perioadei de valabilitate a sistemului de tarifare. Administratorul infrastructurii nu include o majorare în cadrul sistemului de tarifare pentru aceste segmente de piață. Lista segmentelor de piață se publică în documentul de referință al rețelei și se reînnoiește cel puțin o dată la 5 ani. Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar controlează lista respectivă în conformitate cu prevederile art. 56.

(2) Pentru transportul de mărfuri dinspre și către state terțe operate pe o rețea al cărei ecartament este diferit de cel al principalei rețele feroviare din cadrul Uniunii Europene, administratorul infrastructurii poate stabili tarife mai ridicate pentru a recupera integral costurile suportate.

(3) Pentru proiectele de investiții specifice viitoare, administratorul infrastructurii poate stabili sau poate menține tarife mai mari pe baza costurilor pe termen lung ale unor astfel de proiecte, în măsura în care aceste proiecte cresc eficiența sau rentabilitatea ori ambele și care, în caz contrar, nu ar putea sau nu ar fi putut fi puse în aplicare. O astfel de înțelegere tarifară poate conține și acorduri asupra împărțirii riscului asociat cu noile investiții.

(4) Tarifele de utilizare a infrastructurii în cazul coridoarelor feroviare menționate în Decizia 2009/561/CE a Comisiei din 22 iulie 2009 de modificare a Deciziei 2006/679/CE în ceea ce privește implementarea specificației tehnice de interoperabilitate referitoare la subsistemul control-comandă și semnalizare al sistemului feroviar transeuropean convențional se diferențiază pentru a stimula echiparea trenurilor cu ETCS, în conformitate cu versiunea adoptată prin Decizia 2008/386/CE a Comisiei din 23 aprilie 2008 de modificare a anexei A la Decizia 2006/679/CE privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul de control-comandă și semnalizare al sistemului feroviar transeuropean convențional și a anexei A la Decizia 2006/860/CE privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul de control-comandă și semnalizare al sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și cu versiunile succesive. Această diferențiere nu determină nicio schimbare totală a veniturilor administratorului infrastructurii. Această diferențiere a tarifelor de utilizare a infrastructurii nu se aplică liniilor de cale ferată menționate în Decizia 2009/561/CE, pe care pot circula doar trenuri dotate cu ETCS.

(5) Pentru a se evita orice discriminare, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar se asigură că tarifele medii și marginale ale administratorului infrastructurii percepute pentru utilizarea echivalentă a infrastructurii sale sunt comparabile și serviciile echivalente de pe aceleași segmente de piață sunt supuse acelorași tarife. Administratorul infrastructurii arată în documentul de referință al rețelei că sistemul de tarifare îndeplinește aceste cerințe în măsura în care nu este pus în situația de a dezvălui informații comerciale confidențiale.

(6) În cazul în care administratorul infrastructurii intenționează să modifice elementele esențiale ale sistemului

de tarifare prevăzut la alin. (1) anunță acest lucru în mod public cu cel puțin 4 luni înainte de termenul de publicare a documentului de referință al rețelei, în conformitate cu prevederile art. 27 alin. (4).

ARTICOLUL 33

Reduceri

(1) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 101, 102, 106 și 107 din TFUE și prin excepție de la principiul costurilor directe prevăzut la art. 31 alin. (3), orice reducere acceptată a tarifelor percepute unui operator de transport feroviar de către administratorul infrastructurii, pentru orice serviciu, respectă criteriile stabilite în prezentul articol.

(2) Reducerile se limitează la economisirea efectivă a costurilor administrative ale administratorului infrastructurii. Pentru a calcula nivelul reducerii nu se ține seama de economiile efective deja incluse în tariful perceput.

(3) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), administratorul infrastructurii poate introduce, pentru toți utilizatorii infrastructurii, sisteme de reduceri pentru fluxuri de circulație determinate, prin care acordă reduceri pe o perioadă limitată pentru a încuraja dezvoltarea unor noi servicii de transport feroviar sau reduceri care favorizează utilizarea unor linii folosite mult sub capacitatea lor.

(4) Reducerile se pot referi doar la tarifele percepute pentru o secțiune determinată de infrastructură.

(5) Pentru servicii asemănătoare se aplică sisteme de reduceri similare. Sistemele de reduceri se aplică într-o manieră nediscriminatorie tuturor operatorilor de transport feroviar.

ARTICOLUL 34

Planuri de compensare a costurilor de mediu, de accident și de infrastructură neplătite

(1) Prin hotărâre a Guvernului se poate institui un sistem de compensare pe o perioadă limitată, asigurând conformitatea cu prevederile art. 93, 107 și 108 din TFUE, pentru utilizarea infrastructurii feroviare cu privire la costurile de mediu, de accident și de infrastructură ale modurilor de transport concurente despre care se poate demonstra că nu au fost plătite, în măsura în care aceste costuri depășesc costurile echivalente ale căii ferate.

(2) În cazul în care un operator de transport feroviar care a primit compensații se bucură de acest drept în mod exclusiv, compensațiile trebuie să fie însoțite de beneficii asemănătoare acordate utilizatorilor.

(3) Metodologia utilizată și calculele efectuate pentru sistemul de compensare se includ în hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (1), ținând cont de costurile specifice neacoperite ale infrastructurii de transport concurente care pot fi evitate. Sistemul se aplică operatorilor de transport feroviar în mod nediscriminatoriu.

ARTICOLUL 35

Sistemul de îmbunătățire a performanțelor

(1) Sistemele de tarifare a infrastructurii încurajează operatorii de transport feroviar și administratorul infrastructurii să reducă perturbările și să îmbunătățească performanțele rețelei feroviare printr-un sistem de îmbunătățire a performanței. Acest sistem poate conține sancțiuni pentru acțiunile care perturbă exploatarea rețelei, compensații pentru operatorii de transport feroviar care au avut de suferit din cauza perturbării și prime care recompensează depășirea performanțelor.

(2) Principiile de bază ale sistemului de performanță enumerate la pct. 2 din anexa nr. VI se aplică întregii rețele.

ARTICOLUL 36

Tarifele de rezervare

Administratorul infrastructurii poate percepe un tarif corespunzător pentru capacitatea de infrastructură alocată, dar neutilizată. Acest tarif de neutilizare încurajează utilizarea eficientă a capacităților de infrastructură. Încasarea acestui tarif de la solicitanții cărora li s-a alocat o trasă este obligatorie în cazul neutilizării repetate a traselor alocate sau a unei părți a acestora. În vederea impunerii acestui tarif, administratorul infrastructurii publică în documentul de referință al rețelei criteriile pentru stabilirea acestei neutilizări. Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar verifică aceste criterii, în conformitate cu prevederile art. 56. Plățile aferente acestui tarif sunt suportate fie de către solicitant, fie de către operatorul de transport feroviar desemnat în conformitate cu prevederile art. 41 alin. (1). Administratorul infrastructurii trebuie să poată informa întotdeauna orice parte interesată asupra capacităților de infrastructură care au fost deja alocate operatorilor de transport feroviar care utilizează această infrastructură.

ARTICOLUL 37

Cooperarea în privința sistemelor de tarife pentru mai mult de o rețea

(1) Administratorul infrastructurii colaborează cu administratorii de infrastructuri din alte state membre în cadrul organismelor sau asociațiilor administratorilor de infrastructuri din Europa, pentru a permite aplicarea unor sisteme tarifare eficiente, și se asociază pentru a coordona activitatea de tarifare sau pentru a tarifa operarea serviciilor de transport feroviar care utilizează mai multe rețele de infrastructură ale sistemului feroviar din Uniunea Europeană/Spațiul Economic European. În cadrul acestor colaborări, administratorul infrastructurii urmărește în special garantarea competitivității optime a serviciilor de transport feroviar internațional și asigurarea utilizării eficiente a rețelelor feroviare. În acest scop, administratorul infrastructurii stabilește proceduri adecvate, care sunt conforme normelor stabilite prin prezenta lege.

(2) În sensul alin. (1), administratorul infrastructurii cooperează cu administratorii de infrastructuri din alte state membre pentru a permite aplicarea eficientă a majorărilor prevăzute la art. 32 și a sistemelor de îmbunătățire a performanței prevăzute la art. 35 în cazul traficului care traversează mai mult de o rețea a sistemului feroviar din Uniunea Europeană/Spațiul Economic European.

SECȚIUNEA a 3-a

Alocarea capacităților de infrastructură

ARTICOLUL 38

Drepturile asupra capacității de infrastructură

(1) Capacitățile de infrastructură sunt alocate de către administratorul infrastructurii. Odată alocate unui solicitant, capacitățile de infrastructură nu pot fi transferate de către acesta unei alte societăți sau unui alt serviciu de transport. Orice tranzacție în ceea ce privește capacitățile de infrastructură este interzisă și determină excluderea prin decizie de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar de la următoarea procedură de alocare, la sesizarea documentată a administratorului infrastructurii.

Utilizarea capacităților de infrastructură de către un operator de transport feroviar în situația în care derulează activitățile unui solicitant care nu este operator de transport feroviar nu se consideră transfer.

(2) Dreptul de a utiliza capacități determinate ale infrastructurii sub formă de trasă poate fi acordat solicitanților pe durata maximă corespunzătoare unei singure perioade de valabilitate a graficului de circulație.

Administratorul infrastructurii și un solicitant pot încheia un acord-cadru în conformitate cu prevederile art. 42 pentru utilizarea capacității unei infrastructuri feroviare relevante pentru o durată mai mare decât o singură perioadă de valabilitate a graficului de circulație.

(3) Drepturile și obligațiile respective ale administratorului infrastructurii și solicitanților cu privire la orice alocare a capacităților de infrastructură sunt stabilite prin contract, cu respectarea prevederilor legislative specifice.

(4) În cazul în care un solicitant intenționează să solicite o capacitate de infrastructură în vederea prestării unui serviciu de transport internațional de călători, acesta trebuie să informeze administratorul infrastructurii și Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar. Pentru ca să poată evalua dacă scopul serviciului internațional este de a transporta călători pe o rută între stații situate în state membre diferite și care este potențialul impact economic asupra contractelor de servicii publice existente, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar trebuie să se asigure că sunt informate toate autoritățile competente care au atribuit un serviciu feroviar de călători pe ruta respectivă, definit într-un contract de servicii publice, toate celelalte autorități competente interesate care au dreptul de a limita accesul în temeiul art. 11, precum și toți operatorii de transport feroviar care execută contractul de servicii publice pe ruta serviciului de transport internațional de călători respectiv.

ARTICOLUL 39

Alocarea capacităților de infrastructură

(1) Prin hotărâre a Guvernului se aprobă Regulamentul pentru alocarea capacităților de infrastructură, cu respectarea condiției de independență a administrării prevăzute la art. 4. Administratorul infrastructurii îndeplinește procedurile de alocare a capacităților de infrastructură. Administratorul infrastructurii asigură alocarea capacităților de infrastructură într-o manieră echitabilă și nediscriminatorie, în conformitate cu prevederile legale naționale și europene.

(2) Administratorul infrastructurii respectă confidențialitatea comercială a informațiilor care i-au fost comunicate.

ARTICOLUL 40

Colaborarea în vederea alocării capacităților de infrastructură pe mai multe rețele

(1) Administratorul infrastructurii colaborează cu administratorii de infrastructuri din alte state membre în cadrul organismelor sau asociațiilor administratorilor de infrastructuri din Europa, pentru a permite elaborarea și alocarea eficientă a capacităților de infrastructură care străbat mai multe rețele ale sistemului feroviar din cadrul Uniunii Europene/Spațiului Economic European, inclusiv în temeiul acordurilor-cadru prevăzute la art. 42.

Aceste organisme sau asociații sunt indicate în documentul de referință al rețelei. Administratorul infrastructurii colaborează cu administratorii de infrastructuri din alte state membre pentru stabilirea unor proceduri adecvate, care se supun normelor specifice stabilite prin legislația Uniunii Europene și organizează în consecință trasele care traversează mai multe rețele.

În cazul în care deciziile de alocare ale administratorului infrastructurii au impact asupra altor administratori de infrastructuri, acesta se asociază pentru coordonarea alocării

sau pentru alocarea tuturor capacităților de infrastructură relevante la nivel internațional, fără a aduce atingere reglementărilor specifice din legislația Uniunii Europene în materie de rețele feroviare orientate spre transportul de marfă. Principiile și criteriile pentru alocarea capacității de infrastructură stabilite în cadrul acestei cooperări sunt publicate de către administratorul infrastructurii în documentul de referință al rețelei în conformitate cu prevederile pct. 3 din anexa nr. IV.

Reprezentanți corespunzători ai administratorilor de infrastructuri din state terțe pot fi asociați acestor proceduri.

(2) Administratorul infrastructurii informează Comisia Europeană cu privire la organizarea principalelor întruniri din România care au ca temă elaborarea de principii și practici comune de alocare a capacităților de infrastructură, Comisia Europeană fiind invitată să participe la acestea, în calitate de observator. Administratorul infrastructurii transmite Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar informații suficiente cu privire la elaborarea de principii și practici comune pentru alocarea infrastructurii și prin sistemele de alocare bazate pe tehnologia informației astfel încât să îi permită să își desfășoare supravegherea reglementată în conformitate cu prevederile art. 56.

(3) La orice ședință sau altă activitate inițiată pentru a permite alocarea capacităților de infrastructură pentru serviciile de transport feroviar între rețele, deciziile sunt luate numai de către reprezentanții administratorilor de infrastructuri implicați.

(4) Administratorul infrastructurii indică în documentul de referință al rețelei organisme sau asociațiile la care participă în cadrul cooperării prevăzute la alin. (1), membrii acestora, metodele de operare și toate criteriile importante utilizate pentru evaluarea și alocarea capacităților de infrastructură.

(5) În cadrul cooperării prevăzute la alin. (1), administratorul infrastructurii evaluează necesitățile și, în cazul în care se impune, poate propune și organiza trase internaționale pentru a facilita operarea trenurilor de marfă care fac obiectul unei cereri de ultim moment, prevăzută la art. 48.

(6) Administratorul infrastructurii pune la dispoziția solicitanților trasele internaționale prestabilite, propuse și organizate în conformitate cu prevederile alin. (5).

ARTICOLUL 41

Solicitanții

(1) Cererile pentru obținerea unor capacități de infrastructură pot fi făcute de către solicitanți. Pentru a utiliza aceste capacități de infrastructură, solicitanții desemnează un operator de transport feroviar pentru a încheia un acord cu administratorul infrastructurii în conformitate cu prevederile art. 28. Aceasta nu aduce atingere dreptului solicitanților de a încheia acorduri cu administratorul infrastructurii în temeiul art. 44 alin. (1).

(2) Administratorul infrastructurii poate impune anumite cerințe solicitanților în vederea asigurării încasărilor previzionate și a utilizării viitoare a infrastructurii. Respectivele cerințe trebuie să fie corespunzătoare, transparente și nediscriminatorii. Acestea sunt specificate în documentul de referință al rețelei, astfel cum se menționează la pct. 3 lit. b) din anexa nr. IV. Acestea pot include doar prevederea unei garanții financiare care nu trebuie să depășească un nivel corespunzător, proporțional cu nivelul de activitate prevăzut al solicitantului, și garantarea capacității acestuia de pregătire a unor oferte conforme pentru obținerea unor capacități de infrastructură.

(3) Aplicarea prevederilor alin. (2) se conformează actelor de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană.

ARTICOLUL 42

Acorduri-cadru

(1) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 101, 102 și 106 din TFUE se poate încheia un acord-cadru între administratorul infrastructurii și un solicitant. Un astfel de acord-cadru precizează caracteristicile capacităților de infrastructură cerute de solicitant și oferite solicitantului pe o durată care depășește perioada de valabilitate a unui grafic de circulație.

În acordul-cadru nu se specifică trasa în mod detaliat, dar trebuie realizat astfel încât să răspundă nevoilor comerciale ale solicitantului. Orice acord-cadru se supune aprobării prealabile a Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar.

(2) Acordurile-cadru nu împiedică utilizarea infrastructurii în cauză de către alți solicitanți sau servicii.

(3) Acordurile-cadru permit modificarea sau limitarea clauzelor lor pentru a favoriza o mai bună utilizare a infrastructurii feroviare.

(4) Acordurile-cadru pot cuprinde penalități pentru cazul modificării sau încetării acestora.

(5) În principiu, acordurile-cadru se încheie pe un termen de 5 ani, care poate fi prelungit cu termene egale cu durata inițială. În situații specifice, administratorul infrastructurii poate conveni asupra unei perioade mai scurte sau mai lungi. Orice perioadă mai lungă de 5 ani trebuie justificată prin existența unor contracte comerciale, investiții speciale sau riscuri.

(6) Pentru serviciile care utilizează o infrastructură specializată prevăzute la art. 49 și care necesită investiții substanțiale și pe termen lung, justificate în mod corespunzător de către solicitant, acordurile-cadru pot avea un termen de 15 ani. Orice termen mai lung de 15 ani este permis doar în situații excepționale, în special în cazul unor investiții de mare anvergură și pe termen lung și mai ales în situația în care aceste investiții fac obiectul unor angajamente contractuale care includ un plan multianual de amortizare.

În astfel de cazuri excepționale, acordul-cadru poate prevedea descrierea amănunțită a caracteristicilor capacității de infrastructură care urmează să fie pusă la dispoziția solicitantului pe durata acordului-cadru. Aceste caracteristici pot include frecvența, volumul și calitatea traseelor. Administratorul infrastructurii poate reduce capacitatea rezervată care, pe o perioadă de cel puțin 30 zile, a fost utilizată sub pragul prevăzut la art. 52.

(7) Respectând confidențialitatea comercială, dispozițiile generale ale fiecărui acord-cadru sunt comunicate oricărei părți interesate.

(8) Măsurile care stabilesc detaliile procedurii și criteriile care trebuie urmate în vederea aplicării prezentului articol vor fi adoptate în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană.

ARTICOLUL 43

Calendarul procesului de alocare

(1) Administratorul infrastructurii respectă calendarul procesului de alocare prevăzut în anexa nr. VII.

(2) Anexa nr. VII poate fi modificată pentru a ține seama de considerațiile operaționale ale procesului de alocare ca urmare a unor acte delegate adoptate de Comisia Europeană.

(3) Administratorul infrastructurii convine de comun acord cu ceilalți administratori de infrastructură interesați asupra traseelor internaționale ce urmează să fie incluse în graficul de circulație, înainte de a începe consultările asupra proiectului graficului de circulație. Se vor aduce modificări doar dacă este absolut necesar.

ARTICOLUL 44

Cererile

(1) În conformitate cu legislația în vigoare, solicitanții se pot adresa administratorului infrastructurii pentru a-i solicita un contract care să le acorde drepturi de utilizare a infrastructurii feroviare contra unui tarif, conform prevederilor din secțiunea a 2-a.

(2) Cererile în legătură cu graficul de circulație normal respectă termenele prevăzute în anexa nr. VII.

(3) Un solicitant parte la un acord-cadru adresează cererea în conformitate cu respectivul acord.

(4) Pentru trasele care străbat mai multe rețele, administratorul infrastructurii din România, în colaborare cu administratorii de infrastructuri din statele membre implicate, se asigură că solicitanții se pot adresa unui ghișeu unic care este fie un organism comun instituit de administratorii de infrastructuri, fie un singur administrator de infrastructură de pe o trasă. Respectivului administrator de infrastructură i se permite să acționeze în numele solicitantului pentru a solicita capacitățile de infrastructură de la ceilalți administratori de infrastructuri implicați. Această cerință nu aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 913/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2010 privind rețeaua feroviară europeană pentru un transport de marfă competitiv.

ARTICOLUL 45

Planificarea

(1) Administratorul infrastructurii satisface, pe cât posibil, toate cererile pentru capacități de infrastructură, inclusiv cererile pentru trase care traversează mai multe rețele și ține seama, pe cât posibil, de toate constrângerile impuse solicitanților, inclusiv de efectul economic asupra activităților lor.

(2) În cadrul procesului de planificare și coordonare, administratorul infrastructurii poate acorda prioritate serviciilor specifice, dar numai după cum se prevede la art. 47 și 49.

(3) Administratorul infrastructurii consultă părțile interesate asupra proiectului graficului de circulație și le acordă cel puțin 30 de zile pentru a-și prezenta observațiile. Părțile interesate îi includ pe toți cei care au solicitat capacități de infrastructură și părțile care doresc să folosească ocazia pentru a formula comentarii asupra modului în care graficul de circulație le poate afecta interesele privind utilizarea serviciilor de transport feroviar pe perioada de valabilitate a graficului de circulație.

(4) Administratorul infrastructurii ia măsurile adecvate pentru a ține cont de preocupările exprimate.

ARTICOLUL 46

Procedura de coordonare

(1) În cazul în care, în timpul procesului de planificare prevăzut la art. 45, administratorul infrastructurii se confruntă cu existența unor conflicte între diferite cereri, acesta încearcă, prin coordonarea cererilor, să asigure cea mai bună armonizare a tuturor cerințelor.

(2) În cazul în care apare o situație care necesită coordonare, administratorul infrastructurii are dreptul, în limite rezonabile, să propună capacități ale infrastructurii diferite de cele solicitate.

(3) Administratorul infrastructurii încearcă, prin consultări cu solicitanții implicați, să soluționeze orice diferențe. Aceste consultări se bazează pe comunicarea gratuită în scris sau în format electronic a următoarelor informații într-un interval rezonabil:

- a) trasele solicitate de toți ceilalți solicitanți pe aceleași rute;
- b) trasele alocate cu titlu preliminar tuturor celorlalți solicitanți pe aceleași rute;

c) trase alternative propuse pe rutele relevante în conformitate cu prevederile alin. (2);

d) informații complete privind criteriile folosite în procesul de alocare a capacităților de infrastructură.

În conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2), aceste informații sunt furnizate fără a divulga identitatea altor solicitanți, cu excepția cazului în care solicitanții vizați au fost de acord cu această divulgare.

(4) Principiile care reglementează procedura de coordonare se stabilesc în documentul de referință al rețelei. Acestea reflectă în special dificultatea coordonării traselor internaționale și efectul pe care orice modificare îl poate avea asupra altor administratori de infrastructuri.

(5) În cazul în care cererile pentru capacități de infrastructură nu pot fi soluționate fără coordonare, administratorul infrastructurii încearcă să adapteze toate cererile pe baza acestei coordonări.

(6) Fără să aducă atingere căilor de atac existente și prevederilor art. 56, în eventualitatea unor diferențe în legătură cu alocarea capacităților de infrastructură, este pus la dispoziție un sistem de soluționare a diferendelor pentru rezolvarea promptă a acestora. Acest sistem este stabilit în documentul de referință al rețelei. În situația în care se aplică acest sistem, trebuie luată o decizie în termen de 10 zile lucrătoare.

ARTICOLUL 47

Infrastructura saturată

(1) În cazul în care, după coordonarea traselor solicitate și după consultarea solicitanților, nu se pot satisface în mod adecvat cererile pentru capacități de infrastructură, administratorul infrastructurii declară imediat respectiva secțiune a infrastructurii ca fiind infrastructură saturată. O secțiune a infrastructurii se declară saturată și în cazul în care se poate prevedea că va avea o capacitate insuficientă în viitorul apropiat.

(2) În cazul în care infrastructura a fost declarată saturată, administratorul infrastructurii efectuează o analiză a capacității, conform prevederilor art. 50, dacă nu a fost deja introdus un plan de îmbunătățire a capacității conform prevederilor art. 51.

(3) În cazul în care tarifele prevăzute la art. 31 alin. (4) nu au fost percepute sau nu au determinat un rezultat satisfăcător și infrastructura a fost declarată saturată, administratorul infrastructurii poate utiliza în plus criteriile de prioritate pentru a aloca capacitățile de infrastructură.

(4) Criteriile de prioritate țin seama de importanța unui anumit serviciu pentru colectivitate în raport cu un alt serviciu care, în consecință, va fi exclus.

Pentru ca în acest cadru să se garanteze dezvoltarea unor servicii de transport corespunzătoare, în principal în scopul de a se răspunde cerințelor de serviciu public, sau pentru a se promova dezvoltarea traficului feroviar de marfă național și internațional, Ministerul Transporturilor stabilește criteriile de prioritate a acestor servicii la alocarea capacităților de infrastructură, în condiții nediscriminatorii.

În condițiile stabilite în contractul de activitate, administratorului infrastructurii i se va putea acorda, dacă este cazul, o compensație pentru orice pierdere a unor venituri ca urmare a necesității de a se aloca o anumită capacitate de infrastructură, pentru anumite servicii, în conformitate cu paragraful anterior.

Aceste criterii și aceste compensații trebuie să țină cont de efectul acestei excluderi în alte state membre.

(5) Pentru determinarea criteriilor de prioritate se acordă atenția necesară importanței serviciilor de transport de marfă și, în special, transportului internațional de marfă.

(6) Procedurile care trebuie urmate și criteriile care trebuie utilizate în cazul în care infrastructura este saturată se prezintă în documentul de referință al rețelei.

ARTICOLUL 48

Cererile de ultim moment

(1) Administratorul infrastructurii răspunde cererilor de ultim moment pentru trasele individuale cât mai repede posibil, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare. Informațiile furnizate cu privire la capacitățile de infrastructură libere disponibile sunt aduse la cunoștință tuturor solicitanților care doresc să utilizeze aceste capacități de infrastructură.

(2) Administratorul infrastructurii va efectua, dacă este cazul, o evaluare a necesității menținerii în cadrul graficului de circulație final a unei rezerve de capacitate de infrastructură, care să îi permită să răspundă rapid cererilor de ultim moment previzibile. Aceasta se aplică și în cazul infrastructurii saturate.

ARTICOLUL 49

Infrastructura specializată

(1) Fără a se aduce atingere prevederilor alin. (2), capacitățile de infrastructură se consideră disponibile pentru a fi utilizate pentru toate tipurile de servicii care sunt conforme caracteristicilor necesare utilizării trasei respective.

(2) În cazul în care există alte rute alternative corespunzătoare, după consultarea părților interesate, administratorul infrastructurii poate desemna o anumită infrastructură pentru a fi utilizată pentru tipuri determinate de trafic. Fără să aducă atingere prevederilor art. 101, 102 și 106 din TFUE, în cazul în care a avut loc o astfel de desemnare, administratorul infrastructurii poate acorda prioritate acestui tip de trafic la alocarea capacităților de infrastructură.

Respectiva desemnare nu împiedică utilizarea acelei infrastructuri și pentru alte tipuri de trafic în situația în care sunt disponibile capacități de infrastructură.

(3) În cazul în care infrastructura a fost desemnată în conformitate cu prevederile alin. (2), acest lucru se specifică în documentul de referință al rețelei.

ARTICOLUL 50

Analiza capacității

(1) Obiectivul analizei capacității este să se determine constrângerile la nivelul capacității infrastructurii care nu permit cererilor de capacitate să fie satisfăcute în mod corespunzător și să se propună metode care să permită soluționarea cererilor suplimentare. Analiza capacității stabilește cauzele saturării și măsurile care pot fi luate pe termen scurt și mediu pentru a o diminua.

(2) Analiza capacității ia în considerare infrastructura, procedurile de operare, tipul diferitelor servicii operate și efectul tuturor acestor factori asupra capacităților de infrastructură. Măsurile avute în vedere includ în special modificarea rutei, replanificare, modificări de viteză și îmbunătățirea infrastructurii.

(3) Analiza capacității se va realiza într-un interval de 6 luni de la identificarea infrastructurii saturate.

ARTICOLUL 51

Planul de îmbunătățire a capacității

(1) În termen de 6 luni de la încheierea analizei capacității, administratorul infrastructurii elaborează un plan de îmbunătățire a capacității.

(2) Planul de îmbunătățire a capacității se elaborează după consultarea utilizatorilor infrastructurii saturate. Acesta trebuie să identifice:

- a) cauzele saturării;
- b) evoluția probabilă a traficului;
- c) constrângerile la care este supusă dezvoltarea infrastructurii;
- d) variantele și costurile sporirii capacității, inclusiv modificările probabile ale tarifelor de acces.

Pe baza analizei cost-beneficiu a posibilelor măsuri identificate, acesta stabilește de asemenea acțiunile care trebuie întreprinse pentru îmbunătățirea capacității infrastructurii, precum și un calendar pentru punerea în practică a măsurilor.

(3) Administratorul infrastructurii nu mai percepe tarifele prevăzute la art. 31 alin. (4) pentru infrastructura saturată în cazul în care:

- a) nu elaborează un plan de îmbunătățire a capacității; sau
- b) nu face progrese în aplicarea acțiunilor identificate în planul de îmbunătățire a capacității.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), cu aprobarea Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, administratorul infrastructurii poate continua să perceapă aceste tarife dacă:

- a) planul de îmbunătățire a capacității nu poate fi realizat din cauze independente de voința sa; sau
- b) soluțiile disponibile nu sunt viabile din punct de vedere economic sau financiar.

ARTICOLUL 52

Utilizarea traselor

(1) În documentul de referință al rețelei, administratorul infrastructurii stabilește condițiile în care ține cont de nivelurile anterioare de utilizare a traselor în determinarea priorităților pentru procesul de alocare a capacităților de infrastructură.

(2) În special pentru infrastructura saturată, administratorul infrastructurii impune renunțarea la o trasă care, pe o perioadă de cel puțin 30 de zile, a fost utilizată sub un anumit nivel care trebuie stabilit în documentul de referință al rețelei, dacă aceasta nu s-a datorat unor cauze de altă natură decât cea economică, independente de voința solicitantului.

ARTICOLUL 53

Capacitățile de infrastructură pentru lucrările de întreținere a rețelei

(1) Cererile de acordare de capacități de infrastructură pentru realizarea lucrărilor de întreținere se transmit în cursul procesului de planificare.

(2) Administratorul infrastructurii ține seama de efectele pe care capacitățile de infrastructură rezervate pentru lucrările de întreținere planificată a căii le pot avea asupra solicitanților.

(3) Administratorul infrastructurii trebuie să informeze cât mai rapid posibil părțile interesate despre indisponibilitatea capacităților de infrastructură din cauza unor lucrări de întreținere neplanificate.

ARTICOLUL 54

Măsurile speciale care trebuie luate în cazul unor perturbări

(1) În cazul perturbării circulației trenurilor provocate de o problemă de natură tehnică sau de un accident, administratorul infrastructurii ia toate măsurile necesare pentru restabilirea situației normale. Pentru aceasta elaborează un plan de intervenție în care enumeră diferitele organisme care trebuie informate în cazul accidentelor grave sau în cazul perturbării semnificative a circulației trenurilor.

(2) În cazuri urgente și în situația în care este absolut necesar, din cauza unei defecțiuni în urma căreia infrastructura a fost scoasă temporar din funcțiune, trasele alocate pot fi retrase fără preaviz pe toată perioada necesară repunerii în funcțiune. Administratorul infrastructurii poate cere operatorilor de transport feroviar să îi pună la dispoziție resursele pe care acesta le consideră corespunzătoare pentru restabilirea cât mai rapidă a situației normale.

(3) Autoritatea de Siguranță Feroviară Română (A.S.F.R.) poate solicita operatorilor de transport feroviar să se implice în aplicarea și monitorizarea conformității lor cu standardele și regulile de siguranță.

SECȚIUNEA a 4-a

Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar

ARTICOLUL 55

Funcționarea Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar

(1) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar este organizat și funcționează ca structură fără personalitate juridică în cadrul Consiliului Concurenței și îndeplinește rolul organismului de reglementare național unic, în sensul prezentei legi.

(2) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar este independent din punct de vedere organizatoric, juridic, decizional și în ceea ce privește deciziile de ordin financiar față de administratorul infrastructurii feroviare, organismele de tarificare a infrastructurii feroviare, organismele de alocare a capacităților de infrastructură feroviară, precum și față de operatorii de transport feroviar. Din punct de vedere funcțional, acest organism este independent față de orice autoritate competentă implicată în acordarea unui contract de servicii publice.

(3) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar este format din 5 membri. Aceștia sunt selectați în cadrul unei proceduri transparente, fiind numiți și revocați prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței pentru o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului o singură dată. Președintele Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar este numit dintre membrii Plenului Consiliului Concurenței.

(4) Este interzis membrilor Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar să solicite sau să primească instrucțiuni din partea oricărei entități publice ori private pe durata exercitării funcțiilor pe care le dețin.

(5) Membrii Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie cetățeni români cu o experiență relevantă de cel puțin 5 ani și competență corespunzătoare, probată cu documente justificative, în unul dintre domeniile: economic, juridic, feroviar, alte industrii de rețea, administrație publică;

b) să nu dețină acțiuni sau părți sociale, direct ori indirect, la administratorul infrastructurii feroviare, la organismele de tarificare

a infrastructurii feroviare, la organismele de alocare a capacităților de infrastructură feroviară și/sau la operatorii de transport feroviar;

c) să nu facă parte din consiliul de administrație și/sau din adunarea generală a acționarilor în cadrul entităților prevăzute la lit. b);

d) să nu aibă raporturi de muncă sau să nu desfășoare activități remunerate pentru oricare dintre entitățile, acționarii sau asociații operatorilor prevăzuți la lit. b);

e) să nu îndeplinească sarcini care au legătură cu atribuirea contractelor de servicii publice de transport feroviar;

f) să nu dețină alte funcții sau demnități publice, cu excepția celor din cadrul Consiliului Concurenței și a funcțiilor sau activităților din domeniul didactic, al cercetării științifice ori al creației literar-artistice;

g) să depună anual o declarație de avere și o declarație de interese, cu respectarea legislației în vigoare.

(6) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar deliberează și decide valabil în cvorum de cel puțin 3 membri, dintre care unul trebuie să fie președintele sau reprezentantul său desemnat. Membrii Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar se retrag din procesul decizional în cazurile care privesc o societate cu care au avut legătură directă sau indirectă în anul precedent lansării unei proceduri.

(7) Deciziile Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar se adoptă cu majoritatea de voturi a membrilor prezenți. Fiecare membru dispune de un vot. În caz de paritate de voturi, prevalează soluția votată de președinte sau, după caz, de reprezentantul care îl înlocuiește.

(8) Mandatul de membru al Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar încetează:

a) la expirarea duratei;

b) prin demisie;

c) prin deces;

d) prin revocare, conform prevederilor alin. (9).

(9) Revocarea din funcție a unui membru al Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar se dispune prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței în următoarele cazuri:

a) imposibilitate de a-și îndeplini mandatul mai mult de 120 de zile calendaristice consecutive dintr-un interval de 140 de zile;

b) condamnare penală prin hotărâre judecătorească definitivă, pentru care nu a intervenit reabilitarea;

c) nerespectarea termenului de 15 zile pentru ieșirea din starea de incompatibilitate, prevăzut la alin. (10);

d) la survenirea unei situații de conflict de interese în sensul alin. (11).

(10) Orice membru care în momentul numirii sau pe parcursul mandatului se află în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (5) lit. b)—f) are la dispoziție un termen de cel mult 15 zile pentru ieșirea din starea de incompatibilitate. În caz de nerespectare a acestui termen, mandatul celui aflat în această situație încetează, urmând a fi numit un alt membru.

(11) Prin *conflict de interese* se înțelege situația în care persoana care exercită funcția de membru al Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar are un interes personal de natură patrimonială sau un interes care rezultă din calitatea de reprezentant al statului în cadrul organelor de conducere ale administratorului infrastructurii feroviare din România și/sau ale operatorilor de transport de călători ori de marfă, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin.

(12) Membrii Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar nu pot deține nicio poziție sau responsabilitate profesională în cadrul operatorilor sau al entităților reglementate timp de cel puțin un an după încheierea mandatului lor.

(13) Ordinul de revocare din funcție a membrilor Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar poate fi atacat la instanțele de contencios administrativ, potrivit legii, în termen de 30 de zile de la data aducerii sale la cunoștința persoanei revocate.

(14) În cazul vacantării unui loc în componența Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar pentru una dintre situațiile prevăzute la alin. (8) lit. b)—d) se va proceda, conform prevederilor alin. (3), la numirea unui nou membru pentru durata rămasă din mandat, în funcția devenită vacantă. Membrii Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar ale căror mandate au expirat rămân în funcție până la numirea succesorilor lor.

(15) Pentru activitatea depusă, membrii Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar au dreptul la o indemnizație lunară, stabilită prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, care nu poate depăși 20% din indemnizația lunară a președintelui Consiliului Concurenței.

(16) În cadrul Consiliului Concurenței funcționează Direcția de supraveghere feroviară, care asigură aparatul tehnic necesar desfășurării activității Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar.

(17) Cheltuielile necesare desfășurării activității Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar vor fi cuprinse în bugetul Consiliului Concurenței.

ARTICOLUL 56

Atribuțiile Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar

(1) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar acționează fără a aduce atingere competențelor Consiliului Concurenței de a aplica dispozițiile Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, în domeniul transportului feroviar.

(2) Fără a aduce atingere termenului prevăzut la art. 46 alin. (6), Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar analizează și se pronunță prin decizie cu privire la plângerea formulată de orice solicitant care consideră că a fost tratat inechitabil, a fost discriminat sau nedreptățit în orice fel, în special prin deciziile adoptate de către administratorul infrastructurii sau, după caz, de către operatorul de transport feroviar sau de către operatorul unei infrastructuri de servicii în ceea ce privește:

- a) documentul de referință al rețelei în versiunile provizorii și finale ale acestuia;
- b) criteriile stabilite în documentul de referință al rețelei;
- c) procedura de alocare și rezultatul său;
- d) sistemul de tarifare;
- e) nivelul sau structura tarifelor de infrastructură care și se cer sau și se pot cere a fi plătite;
- f) măsuri privind accesul în conformitate cu prevederile art. 10—13;
- g) accesul la servicii și tarifarea acestora, în conformitate cu prevederile art. 13.

(3) În cazul în care se formulează o plângere împotriva refuzului de acordare de capacități de infrastructură sau contra termenilor unei oferte de capacitate, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar va analiza contestația și fie confirmă faptul că hotărârea administratorului infrastructurii rămâne neschimbată, fie cere modificarea acelei hotărâri.

(4) În cadrul analizei plângerilor, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar are următoarele atribuții:

a) să solicite informații și/sau documente și să inițieze consultări cu părțile implicate, precum și cu orice altă entitate publică sau privată care poate oferi informații relevante pentru analiza plângerii, în termen de maximum 30 de zile de la primirea plângerii;

b) să adopte o decizie în termen de maximum 40 de zile de la primirea tuturor informațiilor și/sau documentelor necesare analizei și să comunice părților decizia sa motivată;

c) să impună prin decizie măsuri care să asigure remedierea situației, în situația în care se constată că solicitantul a fost tratat inechitabil, a fost discriminat sau nedreptățit în ceea ce privește unul sau mai multe dintre elementele prevăzute la alin. (2).

(5) În urma unei solicitări înaintate de către autoritățile competente sau de către operatorii de transport feroviar interesați, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar trebuie să stabilească, prin decizie, dacă scopul principal al serviciului prestat este acela de a transporta călători între stații situate în state membre diferite.

În acest sens, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar va elabora un regulament pentru testele de scop principal și pentru testele de echilibru economic, în conformitate cu prevederile Regulamentului UE nr. 869/2014 al Comisiei din 11 august 2014 privind noi servicii feroviare pentru călători. Acest regulament va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și pe pagina web a Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar.

(6) Fără a aduce atingere competențelor Consiliului Concurenței din România legate de aplicarea dispozițiilor Legii nr. 21/1996, republicată, de asigurare a concurenței pe piețele de servicii feroviare, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar are competența:

a) să monitorizeze situația concurenței de pe piețele de servicii feroviare și, în special, să controleze aspectele prevăzute la alin. (2) în vederea prevenirii discriminării unor solicitanți;

b) să verifice, în special, dacă documentul de referință al rețelei conține clauze discriminatorii sau creează puteri discreționare ale administratorului infrastructurii, care ar putea fi utilizate pentru discriminarea unor solicitanți.

(7) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (6), Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar poate impune, prin decizie, măsuri care să asigure remedierea situației constatate.

(8) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar are competența să ceară informații și/sau documente relevante administratorului infrastructurii și oricărui operator de transport feroviar din România. Informațiile solicitate se furnizează într-un termen rezonabil care se stabilește de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar și care nu depășește 30 de zile. În situații excepționale, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar convine și autorizează o prelungire a termenului, care nu poate depăși două săptămâni. Informațiile și/sau documentele care trebuie furnizate acestuia cuprind toate informațiile solicitate în conformitate cu prevederile alin. (4) lit. a). Acestea includ datele necesare în scopuri statistice și de observare a pieței.

(9) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar cooperează îndeaproape cu Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, în sensul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 877/2010 privind interoperabilitatea sistemului feroviar, cu modificările ulterioare, precum și cu OLFR, în sensul prezentei legi.

Aceste autorități elaborează în comun un cadru pentru schimbul de informații și pentru cooperare vizând prevenirea efectelor negative asupra concurenței sau a siguranței pe piața feroviară.

Acest cadru include un mecanism prin care Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar poate să furnizeze Autorității de Siguranță Feroviară Română și OLFR recomandări privind aspectele care ar putea afecta concurența pe piața feroviară și prin care Autoritatea de Siguranță Feroviară Română poate să furnizeze Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar și OLFR recomandări privind aspectele care ar putea afecta siguranța pe piața feroviară.

Fără a aduce atingere independenței vreuneia dintre autoritățile de mai sus în sfera competențelor acestora, autoritatea relevantă examinează orice astfel de recomandare înainte de adoptarea deciziilor sale.

În cazul în care autoritatea în cauză se abate de la această recomandare, aceasta va justifica motivele în cadrul deciziilor pe care le adoptă.

(10) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar consultă cu regularitate cel puțin o dată la 2 ani reprezentanții utilizatorilor serviciilor de transport feroviar de mărfuri și călători, pentru a ține cont de opiniile acestora referitoare la piața feroviară.

(11) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar se asigură că tarifele stabilite de către administratorul infrastructurii sunt în conformitate cu prevederile cap. IV secțiunea a 2-a și sunt nediscriminatorii. Negocierile dintre solicitanți și administratorul infrastructurii cu privire la nivelul tarifelor de utilizare a infrastructurii sunt permise numai dacă sunt purtate sub supravegherea Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, în condițiile prevăzute la art. 31 alin. (2). Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar intervine dacă negocierile sunt susceptibile să contravină cerințelor prezentului capitol.

(12) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar are competența de a audita sau de a iniția audituri externe la administratorul infrastructurii, la operatorii de infrastructuri de servicii și, unde este relevant, la operatorii de transport feroviar, pentru a verifica conformitatea cu dispozițiile de separare contabilă prevăzute la art. 6. În această privință, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar are dreptul de a solicita orice informații și/sau documente relevante. În special, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar are competența de a solicita administratorului infrastructurii, operatorilor de infrastructuri de servicii și tuturor operatorilor ori entităților care efectuează sau integrează diverse tipuri de transport feroviar sau activități de administrare a infrastructurii, după cum se menționează la art. 6 și 13, să furnizeze integral sau parțial informațiile contabile prevăzute în anexa nr. VIII.

(13) Fără a aduce atingere competențelor Consiliului Concurenței, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar poate de asemenea să tragă concluzii referitoare la ajutoarele de stat, pe care le transmite spre informare Consiliului Concurenței.

(14) În scopul îndeplinirii atribuțiilor sale legale, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar va putea exercita puterile de inspecție prevăzute de Legea nr. 21/1996, republicată.

(15) Atribuțiile Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar și ale aparatului său tehnic se vor regăsi în Regulamentul de organizare, funcționare și procedură, adoptat de Consiliul Concurenței. În exercitarea atribuțiilor Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar vor fi elaborate regulamente și instrucțiuni, care vor fi puse în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.

(16) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar trebuie să dețină o capacitate organizațională suficientă în ceea ce privește resursele umane și materiale, proporțională

cu importanța sectorului feroviar din România. Această capacitate va fi dimensionată corespunzător și prevăzută în cadrul bugetului anual aprobat al Consiliului Concurenței.

(17) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar întocmește și publică anual, pe pagina sa de web, raportul privind activitatea desfășurată.

ARTICOLUL 57

Contestarea deciziilor și măsurilor dispuse

(1) Deciziile Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar sunt obligatorii pentru toate părțile vizate de acestea. Deciziile Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar vor fi comunicate părților în cauză și vor fi publicate pe pagina sa de web. La publicare se va ține seama de interesele legitime ale întreprinderilor în cauză, astfel încât secretul de afaceri să nu fie divulgat.

(2) Deciziile Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Instanța poate dispune, la cerere, suspendarea executării deciziei atacate, în condițiile legii. În cazul amenzilor, suspendarea se poate dispune cu condiția plății unei cauțiuni stabilite conform prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la creanțele bugetare.

(3) Procesele-verbale de constatare și de aplicare a unor sancțiuni în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (5) pot fi contestate la Judecătoria Sectorului 1 București, în termen de 15 zile de la comunicare. Hotărârea judecătorei se poate ataca cu recurs la Tribunalul București — Secția contencios administrativ, în termen de 15 zile de la comunicare.

ARTICOLUL 58

Cooperarea cu organismele de reglementare din statele membre

(1) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar face schimb de informații cu organisme de supraveghere similare din alte state membre cu privire la activitatea lor, la principiile și practicile lor decizionale și în special cu privire la aspectele principale ale procedurilor lor și la problemele de interpretare a legislației Uniunii Europene în domeniul feroviar.

Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar colaborează cu organismele de reglementare din alte state membre și în alte privințe în scopul coordonării decizionale pe teritoriul Uniunii Europene/Spațiului Economic European. În acest scop, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar participă și colaborează în cadrul unei rețele care se întrunește periodic.

(2) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar reprezintă România în relația cu Comisia Europeană în ceea ce privește cooperarea activă cu celelalte organisme de reglementare din domeniul feroviar.

(3) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar colaborează cu organismele de reglementare din statele membre, inclusiv pe baza unor acorduri de lucru, pentru a-și acorda reciproc asistență în sarcinile de monitorizare a pieței, în tratarea plângerilor și în derularea anchetelor.

(4) În cazul unei plângeri sau al unei anchete din proprie inițiativă pe tema accesului sau a tarifării în cazul unei trase internaționale, precum și în cadrul monitorizării concurenței pe piață în legătură cu transportul feroviar internațional, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar consultă organismele de reglementare ale tuturor celorlalte state membre

prin care trece trasa respectivă și Comisia Europeană, dacă este cazul, și solicită de la acestea toate informațiile necesare anterior luării unei decizii.

(5) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, consultat în conformitate cu prevederile alin. (4), furnizează toate informațiile pe care are dreptul să le solicite în virtutea legislației naționale. Aceste informații pot fi folosite doar în scopul analizării plângerii sau al derulării anchetelor.

(6) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar va pune la dispoziția altui organism de reglementare, aflat pe teritoriul unui stat prin care trece trasa internațională, informațiile pertinente pentru ca acesta să poată lua măsuri cu privire la părțile implicate.

(7) Administratorul infrastructurii are obligația să pună la dispoziția Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, în termenul stabilit de acesta, toate informațiile necesare solicitate în scopul analizării plângerii sau al derulării anchetei prevăzute la alin. (4).

(8) Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar invită Comisia Europeană să participe la activitățile prevăzute la alin. (3)—(7), în vederea facilitării cooperării organismelor de reglementare din statele membre.

(9) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar colaborează cu organismele de reglementare din alte state membre pentru elaborarea de principii și practici comune pentru luarea deciziilor pe care este abilitat să le ia în temeiul prezentei legi și pe baza experienței sale și a participării la activitățile rețelei prevăzute la alin. (1).

(10) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar analizează deciziile asociațiilor de administratori de infrastructuri din care face parte administratorul infrastructurii din România, la care se referă art. 37 și art. 40 alin. (1), care au sau pot avea incidență pe teritoriul României.

ARTICOLUL 59

Măsuri de aplicare

(1) Ministerul Transporturilor sau Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar poate solicita Comisiei Europene examinarea măsurilor specifice adoptate de autoritățile naționale cu privire la aplicarea directivei, referitoare la condițiile de acces la infrastructura și serviciile feroviare, acordarea de licențe întreprinderilor feroviare, tarifarea infrastructurii și alocarea capacităților, în termen de 12 luni de la adoptarea măsurilor respective.

(2) În vederea aplicării prevederilor alin. (1), Ministerul Transporturilor și/sau Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar desemnează cel puțin un reprezentant în Comitetul constituit pentru asistarea Comisiei Europene, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

SECȚIUNEA a 5-a

Răspunderea, contravențiile și amenzi cominatorii

ARTICOLUL 60

Răspunderea

Încălcarea prevederilor prezentei legi poate atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, potrivit legii.

ARTICOLUL 61

Contravenții și sancțiuni

(1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 0,1% la 0,4% din cifra de afaceri totală realizată de întreprinderea în cauză în anul financiar anterior sancționării următoarele:

a) nerespectarea măsurilor impuse de Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar printr-o decizie adoptată, în condițiile prezentei legi;

b) nerespectarea de către administratorul infrastructurii a obligației de publicare a documentului de referință al rețelei în conformitate cu prevederile art. 27 alin. (4), cu cel puțin 4 luni înainte de data-limită de introducere a cererilor pentru capacități de infrastructură;

c) nerespectarea de către administratorul infrastructurii a obligației de a face publică, cu cel puțin 4 luni înainte de termenul de publicare a documentului de referință al rețelei, intenția de modificare a elementelor esențiale ale sistemului de tarifare prevăzute la art. 32 alin. (1).

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 de lei la 20.000 de lei, precum și cu excluderea solicitantului de la următoarea procedură de alocare, transferul, respectiv tranzacționarea de către solicitant a capacităților de infrastructură ce i-au fost alocate, în condițiile prezentei legi.

(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 0,04% la 0,1% din cifra de afaceri totală realizată de întreprinderea în cauză din anul financiar anterior sancționării următoarele fapte:

a) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate potrivit prevederilor art. 56 alin. (4) lit. a), alin. (8) și (12);

b) obstrucționarea inspecției realizate în conformitate cu prevederile art. 56 alin. (14).

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1), (2) și (3) lit. a) se fac de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, prin decizie.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (3) lit. b) se fac prin proces-verbal întocmit de către personalul abilitat cu puteri de inspecție, prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței.

(6) Individualizarea sancțiunilor care se aplică de Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar conform prevederilor alin. (4) se face ținând seama de gravitatea și durata faptei, în conformitate cu instrucțiunile adoptate în acest sens de Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar și aprobate prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței. Sumele provenite din amenzi aplicate de Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar se fac venit la bugetul de stat, în condițiile legii.

(7) Dispozițiile prevăzute la alin. (3) lit. b) se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 5, 8, 28, 29, 32 și 34.

ARTICOLUL 62

Amenzi cominatorii

Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar poate obliga întreprinderile, prin decizie, la plata unor amenzi cominatorii, în sumă de până la 3% din cifra de afaceri zilnică medie din anul financiar anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a le determina:

a) să se conformeze măsurilor dispuse prin decizie a Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar în îndeplinirea atribuțiilor sale;

b) să furnizeze în mod complet și corect informațiile și/sau documentele care le-au fost solicitate conform prevederilor art. 56 alin. (4) lit. a), alin. (8) și (12); în situația în care nefurnizarea informațiilor și/sau documentelor solicitate persistă chiar și după un nou termen de răspuns stabilit de către Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar;

c) să se supună inspecției realizate pentru îndeplinirea atribuțiilor Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar.

CAPITOLUL V Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 63 Norme privind achizițiile publice

Prevederile prezentei legi nu aduc atingere prevederilor Legii nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, care transpune norme ale Directivei 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale.

ARTICOLUL 64 Alte dispoziții

(1) Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, primind acces la documentele, datele și informațiile obținute în baza prevederilor art. 11 alin. (2), art. 56 alin. (4) lit. a), alin. (8), (12) și ale art. 58, este ținut de respectarea strictă a caracterului de secret de stat sau secret de serviciu atribuit legal respectivelor documente, date și informații, în conformitate cu reglementările în vigoare.

(2) În realizarea atribuțiilor prevăzute de lege, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar va putea utiliza, în condițiile legii, informațiile și documentele colectate de către alte autorități și instituții publice în derularea activităților specifice ale acestora.

(3) Informațiile colectate potrivit prevederilor art. 56 alin. (14) pot fi folosite doar pentru scopul aplicării prezentei legi.

ARTICOLUL 65 Dispoziții tranzitorii

(1) Contractul de activitate al administratorului infrastructurii prevăzut la art. 30 alin. (2), în vigoare la data aprobării prezentei legi în conformitate cu prevederile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 89/2003 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare, cu modificările și completările ulterioare, se modifică, începând cu anul 2017, în vederea asigurării conformității prevederilor contractuale cu dispozițiile prezentei legi.

(2) Hotărârile Guvernului prevăzute la art. 9, art. 25 alin. (1) și art. 39 alin. (1) pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi se aprobă în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Ministerul Transporturilor emite ordinul ministrului prevăzut la art. 2 alin. (6) în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Consiliul Concurenței emite ordinele prevăzute la art. 56 alin. (5) și (15) în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(5) În termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Transporturilor va modifica și va completa, în conformitate cu prevederile prezentei legi, Hotărârea Guvernului nr. 581/1998 privind înființarea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. prin reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.476/2009 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea aplicării Regulamentului (CE) nr. 1.371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 1.696/2006 privind aprobarea Regulamentului pentru alocarea capacităților de infrastructură feroviară.

ARTICOLUL 66 Abrogări

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Ordonanța Guvernului nr. 89/2003 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 31 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 8/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) alineatul (2) al articolului 29 din Legea nr. 55/2006 privind siguranța feroviară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 10 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 67 Dispoziții finale

(1) Ori de câte ori într-o lege specială sau în alt act normativ anterior se face trimitere la Ordonanța Guvernului nr. 89/2003 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 8/2004, cu modificările și completările ulterioare, trimiterea se va considera făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta lege.

(2) În scopul aplicării prezentei legi, Consiliul Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar aprobă regulamente și instrucțiuni, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, și care sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(3) Anexele nr. I—VIII fac parte integrantă din prezenta lege.

★

Prezenta lege transpune Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 343 din 14 decembrie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 noiembrie 2016.
Nr. 202.

LISTA

elementelor infrastructurii feroviare

Infrastructura feroviară este alcătuită din elementele de mai jos, cu condiția ca acestea să facă parte din rețeaua feroviară, inclusiv liniile de serviciu, dar cu excepția liniilor situate în interiorul atelierelor de reparații a elementelor infrastructurii feroviare, în depouri sau în remizele de locomotive și liniile secundare private:

- terenuri;
- linii de cale ferată și terasamente, în special rambleuri, debleuri, drenuri și rigole, șanțuri de scurgere, apeducte, ziduri de sprijin, plantații pentru protecția taluzurilor și a căii etc.; peroane pentru călători și rampe pentru mărfuri, inclusiv cele din gări pentru călători și din terminale de marfă; acostamente și drumuri de acces; ziduri de împrejmuire, garduri vii, parapete și garduri; benzi de protecție împotriva incendiilor; puncte de încrucișare; ecrane de protecție împotriva zăpezii etc.;
- construcții: poduri, apeducte și alte pasaje superioare, tuneluri, excavații acoperite și alte pasaje inferioare; pereți de susținere și structuri de protecție împotriva avalanșelor, a căderilor de pietre etc.;
- treceri la nivel, inclusiv instalații destinate asigurării siguranței traficului rutier;

— suprastructură, în special șine, șine cu șanț și contrașine; traverse și longrine, materiale mici de asamblare pentru linie, balast, inclusiv pietriș și nisip; macazuri, puncte de încrucișare, dispozitive de încălzire a macazurilor etc.; plăci turnate și transbordoare, mai puțin cele rezervate exclusiv pentru locomotive;

- căi de acces pentru călători și mărfuri, inclusiv acces pe șosea și acces pentru pietoni care vin și pleacă pe jos;
- instalații de siguranță, de semnalizare și de telecomunicații din liniile curente, din stații și din triaje, inclusiv instalații de producere, transformare și distribuție a curentului electric pentru semnalizare și telecomunicații; clădiri afectate pentru aceste instalații sau dispozitive; frâne de cale;
- instalații de iluminat pentru trafic și siguranța acestuia;
- instalații de transformare și transport ale energiei electrice pentru tracțiunea trenurilor; substații, cabluri de alimentare dintre substații și fire de contact, linii de contact cu suspensie catenară și suporturi;
- clădiri utilizate de departamentul pentru infrastructură, inclusiv cele utilizate de o parte din instalațiile pentru colectarea taxelor pentru transport.

SERVICIILE

care trebuie prestate către operatorii de transport feroviar (prevăzute la art. 13)

1. Pachetul minim de acces cuprinde:

- a) tratarea cererilor pentru acordarea de capacități de infrastructură feroviară;
- b) dreptul de utilizare a capacităților de infrastructură acordate;
- c) utilizarea infrastructurii feroviare, inclusiv a macazurilor și a joncțiunilor;
- d) conducerea traficului feroviar, inclusiv semnalizarea, reglementarea, dispecerizarea, precum și comunicarea și furnizarea de informații privitoare la circulația trenurilor;
- e) utilizarea echipamentelor de alimentare electrică pentru curentul de tracțiune, în situația în care sunt disponibile;
- f) toate celelalte informații necesare introducerii sau operării serviciilor pentru care au fost acordate capacitățile de infrastructură.

2. Se acordă accesul, inclusiv accesul pe calea ferată, la următoarele infrastructuri de servicii, în cazul în care acestea există, și la serviciile furnizate în cadrul acestor infrastructuri:

- a) gările pentru călători, clădirile acestora și celelalte instalații, inclusiv afișarea informațiilor despre călătorie și amplasamentul adecvat pentru serviciile de emiteră a билетelor;
- b) terminale de marfă;
- c) stațiile de triaj și infrastructurile de formare a trenurilor, inclusiv infrastructuri pentru manevră;
- d) linii de garare;
- e) infrastructuri de întreținere, cu excepția infrastructurilor de întreținere capitală dedicate trenurilor de mare viteză sau altor tipuri de material rulant care necesită facilități specifice;
- f) alte infrastructuri tehnice, inclusiv instalații de curățare și de spălare;

g) infrastructurile portuare maritime și interioare legate de activități feroviare;

h) infrastructurile de intervenție;

i) infrastructuri de alimentare cu combustibil și furnizarea de combustibil în aceste infrastructuri, tarifele aferente trebuind să figureze separat pe facturi.

3. Serviciile suplimentare pot cuprinde:

a) curentul pentru tracțiune; tarifele aferente trebuie să figureze pe facturi separat de tarifele pentru utilizarea echipamentelor de alimentare electrică, fără a se aduce atingere aplicării Directivei 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE transpuse în legislația națională prin Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

b) preîncălzirea trenurilor de călători;

c) contracte specifice pentru:

- controlul transportului mărfurilor periculoase;
- asistență în operarea trenurilor speciale.

4. Serviciile auxiliare pot conține:

- a) accesul la rețelele de telecomunicații;
- b) furnizarea de informații suplimentare;
- c) inspecția tehnică a materialului rulant;
- d) servicii de emiteră a билетelor în gările pentru călători;
- e) serviciile de întreținere capitală furnizate în cadrul infrastructurilor dedicate trenurilor de mare viteză sau altor tipuri de material rulant care necesită facilități specifice.

CAPACITATEA FINANCIARĂ (prevăzută la art. 20)

Informațiile care trebuie furnizate de către întreprinderile care solicită o licență de transport feroviar, în conformitate cu prevederile art. 20, acoperă următoarele aspecte:

- a) resursele financiare disponibile, inclusiv soldul bancar, provizioane pentru descoperiri de cont și împrumuturi;
- b) fondurile și activele disponibile cu titlu de garanție;
- c) capitalul circulant;

d) costurile relevante, costurile de achiziție a vehiculelor, a terenurilor, a clădirilor, a instalațiilor și a materialului rulant;

- e) sarcinile instituite asupra activelor unei întreprinderi;
- f) impozitele și contribuțiile sociale;
- g) nivelul restanțelor privind plata impozitelor și contribuțiilor sociale.

CONȚINUTUL

documentului de referință al rețelei (prevăzut la art. 27)

Documentul de referință al rețelei, prevăzut la art. 27, trebuie să conțină următoarele informații:

1. un capitol care stabilește natura infrastructurii disponibile pentru operatorii de transport feroviar și condițiile de acces la aceasta. Informațiile din prezenta secțiune trebuie să fie armonizate anual cu registrele de infrastructură feroviare care se publică în conformitate cu prevederile art. 32 din Hotărârea Guvernului nr. 877/2010 privind interoperabilitatea sistemului feroviar, cu modificările ulterioare, sau să facă trimitere la acestea;

2. un capitol cu privire la principiile de tarifare și la tarife. Acesta conține detalii adecvate asupra sistemului de tarifare și informații suficiente asupra tarifelor, precum și alte informații relevante referitoare la acces, care se aplică serviciilor enumerate în anexa nr. II, asigurate de un singur furnizor. Detaliază metodologia, regulile și, după caz, baremele utilizate pentru aplicarea prevederilor art. 31—36, atât pentru taxe, cât și pentru costuri. Conține informații asupra modificărilor tarifare deja stabilite sau prevăzute în următorii 5 ani, dacă sunt disponibile.

Întreprinderile care gestionează infrastructura feroviară închiriată, în condițiile legii, vor transmite informațiile specifice din paragraful anterior, pentru includerea în documentul de referință al rețelei, sau indică un site web unde aceste informații sunt disponibile gratuit în format electronic;

3. un capitol asupra principiilor și criteriilor pentru alocarea capacităților de infrastructură. Aceasta stabilește caracteristicile generale ale capacităților de infrastructură disponibile pentru operatorii de transport feroviar și orice restricții în legătură cu utilizarea ei, inclusiv condițiile probabile pentru întreținerea capacităților de infrastructură. De asemenea, specifică procedurile și termenele-limită în legătură cu procesul de alocare a capacităților de infrastructură. Conține criteriile speciale utilizate în timpul procesului, în special:

- a) procedurile conform cărora solicitantii pot cere capacități de infrastructură de la administratorul infrastructurii;
- b) condițiile pe care trebuie să le îndeplinească solicitantii;
- c) planificarea proceselor de depunere a cererilor și de alocare, precum și procedurile care sunt urmate pentru solicitarea de informații referitoare la planificare și procedurile de planificare a unor lucrări de întreținere programate sau neprevăzute;

d) principiile care reglementează procedura de coordonare și sistemul de soluționare a litigiilor disponibile ca parte a acestei proceduri;

e) procedurile care trebuie urmate și criteriile utilizate în situația în care infrastructura este saturată;

f) detalii asupra restricțiilor impuse utilizării infrastructurii;

g) condiții prin care se ține seama de nivelurile anterioare de utilizare a capacităților de infrastructură în determinarea priorităților pentru procesul de alocare.

Describe amănunțit măsurile luate pentru a se asigura tratamentul adecvat al serviciilor de transport de marfă, serviciilor internaționale, precum și solicitărilor care se supun procedurilor de ultim moment. Conține un formular tipizat pentru cererile de alocare a capacităților de infrastructură. Administratorul infrastructurii trebuie să publice, de asemenea, informații detaliate referitoare la procedurile de alocare a traselor internaționale;

4. un capitol referitor la informațiile despre licența prevăzută la art. 25 din prezenta lege și la certificatele de siguranță feroviară emise în conformitate cu prevederile Legii nr. 55/2006 privind siguranța feroviară, cu modificările și completările ulterioare, sau care indică un site web unde aceste informații sunt disponibile gratuit în format electronic;

5. un capitol referitor la informațiile despre procedurile de soluționare a litigiilor și de introducere a căilor de atac în chestiuni ce privesc accesul la infrastructura și serviciile feroviare, precum și sistemul de îmbunătățire a performanțelor menționate la art. 35;

6. un capitol referitor la informațiile despre accesul la infrastructurile de servicii menționate în anexa nr. II și despre tarifarea acestora. Operatorii infrastructurilor de servicii care nu se află sub controlul administratorului infrastructurii furnizează informații despre tarifele pentru accesul la infrastructură și pentru prestarea de servicii, precum și despre condițiile tehnice de acces pentru includerea în documentul de referință al rețelei sau indică un site web unde aceste informații sunt disponibile gratuit în format electronic;

7. un model de acord pentru încheierea acordurilor-cadru între administratorul infrastructurii și un solicitant, în conformitate cu prevederile art. 42.

PRINCIPIILE ȘI PARAMETRII DE BAZĂ**ai contractului de activitate între ministerul transporturilor și administratorul infrastructurii (prevăzut la art. 30)**

Contractul de activitate detaliază dispozițiile art. 30 și include cel puțin următoarele elemente:

1. domeniul de aplicare a contractului în ceea ce privește infrastructura și infrastructurile de servicii, care se definește luând în considerare structura serviciilor prevăzute în anexa nr. II. Acesta vizează toate aspectele administrării infrastructurii, inclusiv întreținerea și reînnoirea infrastructurii aflate deja în exploatare. Dacă este cazul, se poate include și construcția de noi infrastructuri;

2. structura plăților sau a fondurilor alocate serviciilor de infrastructură enumerate în anexa nr. II, întreținerii, reînnoirii și tratării restanțelor în activitatea de întreținere și de reînnoire. Dacă este cazul, se poate include și structura plăților sau a fondurilor alocate infrastructurilor noi;

3. obiective de performanță focalizate pe utilizator, sub forma unor indicatori și a unor criterii de calitate care acoperă elemente precum:

- a) performanța feroviară, cum ar fi din punctul de vedere al vitezei pe linie, al fiabilității și al satisfacției clientului;
- b) capacitatea rețelei;
- c) gestionarea activelor;
- d) volumele de activitate;
- e) nivelurile de siguranță;

f) protecția mediului;

4. volumul posibilelor restanțe în activitatea de întreținere și activele care urmează a fi eliminate din uz și care, prin urmare, determină fluxuri financiare diferite;

5. stimulente prevăzute la art. 30 alin. (1), cu excepția celor puse în aplicare prin măsuri de reglementare în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (3);

6. obligațiile minime de raportare ale administratorului infrastructurii în ceea ce privește conținutul și frecvența rapoartelor, inclusiv informațiile care trebuie publicate anual;

7. durata convenită a acordului, care va fi sincronizată și va corespunde duratei planului de afaceri, și cadrul și regulile de tarifare stabilite de stat;

8. reguli de abordare a întreruperilor majore ale operațiunilor și a situațiilor de urgență, inclusiv planurile de urgență și de reziliere anticipată a contractului, precum și informarea la timp a utilizatorilor;

9. măsuri de remediere, care se iau în situația în care una dintre părți își încalcă obligațiile contractuale sau în situațiile excepționale care afectează disponibilitatea finanțării publice. Acestea includ condițiile și procedurile de renegociere și reziliere anticipată.

CERINȚE**aplicabile costurilor și tarifelor aferente infrastructurii feroviare [prevăzute la art. 32 alin. (1) și art. 35]**

1. Elementele pereche care trebuie avute în vedere de administratorul infrastructurii în situația în care se definește o listă de segmente de piață în vederea introducerii de majorări în sistemul de tarifare, în conformitate cu prevederile art. 32 alin. (1), includ cel puțin următoarele:

- a) servicii călători/marfă;
- b) trenuri care transportă mărfuri periculoase/alte mărfuri;
- c) servicii internaționale/interne;
- d) transport combinat/trenuri directe;
- e) servicii transport de călători urban ori regional/interurban;
- f) trenuri complete/vagoane izolate;
- g) servicii transport feroviar regulate/ocasionale.

2. Sistemul de îmbunătățire a performanțelor prevăzut la art. 35 trebuie să se axeze pe următoarele principii de bază:

- a) pentru a atinge un nivel convenit al performanței și pentru a nu periclita viabilitatea economică a unui serviciu, administratorul infrastructurii convine cu solicitantii asupra parametrilor sistemului de îmbunătățire a performanțelor, în special asupra valorii întârzierilor, asupra limitelor plăților datorate în temeiul sistemului de îmbunătățire a performanțelor, atât în ceea ce privește cursele individuale, cât și totalitatea curselor unui operator de transport feroviar într-o perioadă dată;
- b) administratorul infrastructurii comunică operatorilor de transport feroviar graficul de circulație pe baza căruia se calculează întârzierile, cu cel puțin 5 zile înainte de cursă.

Administratorul infrastructurii poate aplica o perioadă de preaviz mai redusă în caz de forță majoră sau de modificări tardive ale graficului de circulație;

c) toate întârzierile se încadrează în una dintre următoarele clase și subclase de întârziere:

1. cauze legate de gestionarea operării/planificării, imputabile administratorului infrastructurii:

- 1.1. elaborarea graficului de circulație;
- 1.2. formarea trenului;
- 1.3. greșeli în procedura de operațiuni;
- 1.4. aplicarea eronată a regulilor de prioritate;
- 1.5. personalul;
- 1.6. alte cauze;

2. cauze legate de instalațiile de infrastructură, imputabile administratorului infrastructurii:

- 2.1. instalații de semnalizare;
- 2.2. instalații de semnalizare la trecerile la nivel;
- 2.3. echipamente de telecomunicații;
- 2.4. echipamente de alimentare cu energie electrică;
- 2.5. linie;
- 2.6. structuri;
- 2.7. personalul;
- 2.8. alte cauze;

3. cauze legate de ingineria civilă, imputabile administratorului infrastructurii:

- 3.1. lucrări planificate de construcții;
- 3.2. neregularități în executarea lucrărilor de construcție;
- 3.3. restricții de viteză din cauza liniilor defecte;
- 3.4. alte cauze;
4. cauze imputabile altor administratori de infrastructuri:
 - 4.1. provocate de administratorul de infrastructură anterior;
 - 4.2. provocate de administratorul de infrastructură următor;
5. cauze comerciale imputabile operatorului de transport feroviar:
 - 5.1. depășirea timpului de oprire;
 - 5.2. cererea operatorului de transport feroviar;
 - 5.3. operațiuni de încărcare;
 - 5.4. neregularități la încărcare;
 - 5.5. pregătirea comercială a trenului;
 - 5.6. personalul;
 - 5.7. alte cauze;
6. material rulant imputabil operatorului de transport feroviar:
 - 6.1. planificarea turismului/reorganizarea turismului;
 - 6.2. formarea trenului de către operatorul de transport feroviar;
 - 6.3. probleme la vagoane-transport călători;
 - 6.4. probleme la vagoane-transport marfă;
 - 6.5. probleme care afectează vagoanele, locomotivele și automotoarele;
 - 6.6. personalul;
 - 6.7. alte cauze;
7. cauze imputabile altor operatori de transport feroviar:
 - 7.1. provocate de operatorul de transport feroviar următor;
 - 7.2. provocate de operatorul de transport feroviar anterior;
8. cauze externe, neimputabile nici administratorului de infrastructură, nici operatorului de transport feroviar:
 - 8.1. grevă;
 - 8.2. formalități administrative;
 - 8.3. influență exterioară;
 - 8.4. efecte meteorologice și cauze naturale;
 - 8.5. întârziere datorată unor motive exterioare în rețeaua următoare;

- 8.6. alte cauze;
9. cauze secundare, neimputabile nici administratorului de infrastructură, nici operatorului de transport feroviar:
 - 9.1. incidente periculoase, accidente și pericole;
 - 9.2. ocuparea liniei din cauza întârzierii aceluiași tren;
 - 9.3. ocuparea liniei din cauza întârzierii altui tren;
 - 9.4. întoarcere;
 - 9.5. legături;
 - 9.6. anchetă suplimentară necesară;
- d) oricând este posibil, întârzierile se impută unei singure organizații, luându-se în seamă atât responsabilitatea pentru provocarea întreruperii, cât și capacitatea de restabilire a condițiilor normale de trafic;
- e) la calculul plăților se ține seama de întârzierea medie a serviciilor feroviare pentru cerințe similare de punctualitate;
- f) administratorul infrastructurii comunică operatorilor de transport feroviar un calcul al plăților datorate în temeiul sistemului de îmbunătățire a performanțelor, de îndată ce acest lucru este posibil. Acest calcul trebuie să înglobeze toate cursele întârziate dintr-o perioadă de cel mult 30 de zile;
- g) fără să aducă atingere căilor de atac existente și dispozițiilor prevăzute la art. 56, în cazul unor diferende în legătură cu sistemul de îmbunătățire a performanțelor, se pune la dispoziție un sistem de soluționare a diferendelor pentru a rezolva rapid astfel de situații. Acest sistem de soluționare a diferendelor trebuie să fie imparțial față de părțile implicate. Dacă se aplică acest sistem, trebuie luată o decizie în termen de 10 zile lucrătoare;
- h) o dată pe an, administratorul infrastructurii publică nivelul mediu anual al performanței serviciilor realizat de operatorii de transport feroviar pe baza principalilor parametri conveniți în sistemul de îmbunătățire a performanțelor.

ANEXA Nr. VII

CALENDARUL PROCESULUI DE ALOCARE (prevăzut la art. 43)

1. Graficul de circulație este stabilit o dată la un an calendaristic.
2. Modificarea graficului de circulație se realizează la miezul nopții, în a doua sâmbătă din luna decembrie. În cazul în care o modificare sau o ajustare se face după trecerea iernii, în special pentru a ține cont, după caz, de modificările în mersul de tren al traficului regional de călători, aceasta va avea loc la miezul nopții, în a doua sâmbătă din luna iunie, precum și la nevoie, în alte momente dintre aceste date. Administratorul infrastructurii poate stabili date diferite și informează Comisia Europeană în cazul în care traficul internațional riscă să fie perturbat.

3. Data-limită de primire a cererilor pentru capacitățile de infrastructură care trebuie incluse în graficul de circulație nu poate depăși 12 luni anterior intrării în vigoare a graficului de circulație.
4. Cel mult cu 11 luni înaintea intrării în vigoare a graficului de circulație, administratorul infrastructurii, în colaborare cu ceilalți administratori de infrastructuri implicați, se asigură că au fost stabilite trasele internaționale provizorii. Administratorul infrastructurii asigură, pe cât posibil, respectarea acestor trase provizorii în timpul procedurilor ulterioare.
5. La cel mult 4 luni de la termenul-limită de predare a ofertelor de către solicitanți, administratorul infrastructurii pregătește un proiect de grafic de circulație.

INFORMAȚIILE CONTABILE
care trebuie transmise la cerere Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar
[prevăzute la art. 56 alin. (12)]

1. Separarea contabilă:

a) conturi de profit și pierderi și bilanțuri contabile separate pentru activitățile de administrare a transportului de marfă, a transportului de călători și a infrastructurii;

b) informații detaliate despre sursele individuale, utilizările fondurilor publice și alte forme de compensare, într-o manieră transparentă și detaliată, cuprinzând inclusiv o prezentare detaliată a fluxurilor de numerar ale agenților economici, pentru a determina modul în care au fost cheltuite aceste fonduri publice sau alte forme de compensare;

c) categorii de costuri și profit, permițând să se determine dacă au existat subvenții încrucișate între aceste activități diferite, conform cerințelor Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar;

d) metodologia utilizată la repartizarea costurilor între diferite activități;

e) în cazul în care întreprinderea reglementată face parte dintr-o structură de grup, detalii complete ale plăților efectuate între operatorii de transport feroviar.

2. Monitorizarea tarifelor de acces la calea ferată:

a) diferitele categorii de costuri, prezentând în special informații suficiente despre costurile marginale/directe ale

diferitelor servicii sau grupe de servicii, pentru a permite monitorizarea tarifelor de infrastructură;

b) suficiente informații pentru a permite monitorizarea tarifelor individuale plătite pentru servicii sau grupe de servicii; la cererea Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, aceste informații trebuie să conțină date referitoare la volumele serviciilor individuale, la prețurile serviciilor individuale și la veniturile totale aferente serviciilor individuale plătite de clienții interni și externi;

c) costurile și veniturile aferente serviciilor individuale sau grupelor de servicii cu ajutorul unei metodologii pertinente, conform cerințelor Consiliului Național de Supraveghere din Domeniul Feroviar, prin care să se identifice prețurile potențial anticoncurențiale — subvenții încrucișate, prețuri de ruinare și prețuri excesive.

3. Indicarea performanței financiare:

a) o declarație de performanță financiară;

b) o declarație sumară de cheltuieli;

c) o declarație de cheltuieli de întreținere;

d) o declarație de cheltuieli de operare;

e) o declarație de venit;

f) note justificative care dezvoltă și explică declarațiile, după caz.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind integrarea sistemului feroviar
din România în spațiul feroviar unic european**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind integrarea sistemului feroviar din România în spațiul feroviar unic european și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 noiembrie 2016.
Nr. 916.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 427

din 21 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Constantin Trăistaru în Dosarul nr. 27.384/3/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului nr. 1.380D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Agenția Națională de Integritate, Dragoș Vaida, șef serviciu în cadrul Direcției Generale Juridice a Agenției. Lipsește autorul excepției față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care susține că dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil nu se opun ca o lege să instituie condiții pentru domeniul pe care îl reglementează și că dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală nu au incidență în cauză.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că normele legale criticate sunt clare și precise pentru destinatarii lor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 3 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 27.384/3/2014, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de

Constantin Trăistaru, într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui raport de evaluare prin care Agenția Națională de Integritate a constatat încălcarea regimului juridic al conflictului de interese.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține, în esență, că atât art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, cât și art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 se referă la definiția conflictului de interese, însă au un conținut diferit: pe de o parte, acesta este redat prin noțiunea de „*folos material*”, pe de altă parte, prin noțiunile de „*beneficiu*” și „*dezavantaj*.” Aceste două modalități de a defini conflictul de interese sunt diferite, chiar contradictorii („*beneficiul*” poate fi și altfel decât „*material*”, iar „*dezavantajul*” nu poate fi un „*folos*”), ceea ce dă naștere unei stări de incertitudine cu privire la conduita de urmat de către subiectul de drept, căruia i se adresează norma. În asemenea condiții, sunt în vigoare două acte normative diferite privind conflictul de interese, paralelism legislativ ce generează confuzie și incertitudine. De asemenea, susține că textele de lege criticate încalcă și normele de tehnică legislativă, deoarece verbul din cuprinsul reglementării nu este utilizat la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a accentua caracterul imperativ al dispoziției respective, astfel cum stabilește art. 38 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Deși reglementează aceeași situație juridică, cele două texte de lege prevăd condiții diferite: „*pentru soțul său ori rudele sale de gradul I*”, respectiv, „*pentru soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv*”, ceea ce creează o incertitudine gravă cu privire la modul de a acționa al destinatarului normei. Astfel, prin art. 76 din Legea nr. 161/2003, legiuitorul limitează sfera conflictului de interes la „*rudele de gradul I*”, în timp ce prin art. 75 lit. a) din Legea 393/2004, legiuitorul prevede extinderea discreționară a interdicției „*la rudele sau afinii până la gradul al doilea inclusiv*”. Neclaritatea și imprecizia prevederilor de lege criticate conduce la divergențe de interpretare, iar necesitatea îndreptării acestei situații este cu atât mai mare, cu cât destinatarul normei se expune unei sancțiuni grave: încetarea mandatului și eliberarea din funcție.

7. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că prevederile legale ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă, iar în subsidiar, neîntemeiată. Astfel, din analiza motivării excepției de neconstituționalitate,

reține că aceasta nu cuprinde o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci evidențiază, în realitate, aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii de către autoritățile publice. În subsidiar, consideră că prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 21 alin. (3) din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât nu au legătură cu incompatibilitățile prevăzute pentru funcția de primar, iar, pe de altă parte, apreciază că acestea nu sunt încălcate, deoarece, prin art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 a fost extinsă sfera persoanelor și a circumstanțelor în raport de care s-ar putea reține conflictul de interese. Prin urmare, nu poate fi vorba despre generarea vreunei confuzii de interpretare a prevederilor celor două acte normative analizate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 sunt constituționale, sens în care arată că aceste norme sunt clare, predictibile și neechivoce, în măsură să elimine orice confuzie în procesul de interpretare și aplicare a acestora și, totodată, să asigure exigențele dreptului la un proces echitabil. Critica vizează terminologia diferită la care a recurs legiuitorul în redactarea textelor criticate, respectiv noțiunea de „*folos material*”, utilizată în Legea nr. 161/2003 și cea de „*beneficiu sau dezavantaj*”, în conținutul art. 75 din Legea nr. 393/2004. Susținerea autorului excepției în sensul existenței unui „paralelism legislativ” nu poate fi reținută, deoarece obiectul de reglementare al celor două texte legale este distinct, fiecare dintre acestea îndeplinind condiția previzibilității.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții legale care au următorul cuprins:

— Art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003: „*Primarii și viceprimarii, primarul general și viceprimarii municipiului București sunt obligați să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu emită o dispoziție, în exercitarea funcției, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I.*”;

— Art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004: „*Aleșii locali au un interes personal într-o anumită problemă, dacă au posibilitatea să anticipeze că o decizie a autorității publice din care fac parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru: a) soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv;*”.

14. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 au fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare, iar prin Decizia nr. 150 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 25 mai 2016, instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate cu acest obiect.

16. Cu acel prilej, Curtea a reținut că definiția „*conflictului de interese*” este stabilită de art. 70 din Legea nr. 161/2003, care prevede că „*Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.*” Prevederile art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 fac parte din secțiunea a 3-a: *Conflictul de interese privind aleșii locali* a Capitolului II: *Conflictul de interese din Titlul IV: Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice* al Cărții I: *Reglementări generale pentru prevenirea și combaterea corupției* și stabilesc că primarii și viceprimarii sunt obligați să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu emită o dispoziție, în exercitarea funcției, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I. Totodată, art. 76 alin. (2) din aceeași lege prevede că „*Actele administrative emise sau actele juridice încheiate ori dispozițiile emise cu încălcarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.*”

17. De asemenea, Curtea reține că prevederile art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004, fac parte din Capitolul VIII intitulat „*Registrul de interese*” și prevăd că aleșii locali au un interes personal într-o anumită problemă, dacă au posibilitatea să anticipeze că o decizie a autorității publice din care fac parte ar putea prezenta un beneficiu sau un dezavantaj pentru sine sau pentru soț, soție, rude sau afini până la gradul al doilea inclusiv. Potrivit art. 1 din Legea nr. 393/2004, aceasta „*are ca obiect stabilirea condițiilor de exercitare a mandatului de către aleșii locali, a drepturilor și obligațiilor ce le revin în baza mandatului încredințat*”. În acest sens, art. 74 din aceeași lege reglementează obligația aleșilor locali de a-și face publice interesele personale printr-o declarație pe propria răspundere, depusă în dublu exemplar la secretarul comunei, orașului, municipiului, sectorului municipiului București, respectiv la secretarul general al județului sau al municipiului București, după caz. Un exemplar al declarației privind interesele personale se păstrează de către secretar într-un dosar special, denumit registrul de interese, iar al doilea exemplar al declarației de interese se transmite la secretarul general al prefecturii, care îl va păstra într-un dosar special, denumit registrul general de interese. Potrivit art. 78 din Legea nr. 393/2004, „*Registrul de interese are caracter public, putând fi consultat de către orice persoană, în condițiile prevăzute de Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.*”

18. Având în vedere aceste reglementări, raportat la critica autorului excepției de neconstituționalitate potrivit căreia există un paralelism legislativ în sensul că ambele prevederi legale criticate reglementează conflictul de interese, dar folosesc noțiuni diferite, Curtea a constatat că această critică este neîntemeiată. Astfel, în timp ce art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 reglementează obligația primarilor și viceprimarilor de a nu emite un act administrativ sau de a nu încheia un act juridic ori de a nu emite o dispoziție, în exercitarea funcției, care „*produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I*”, art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 definește noțiunea de „*interes personal într-o anumită problemă*”, noțiune care este cuprinsă de art. 74 referitor la obligația tuturor aleșilor locali de a depune declarația pe propria răspundere privind interesele personale.

19. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

20. Curtea a constatat că cele două norme de lege invocate de autorul excepției au atât ipoteze diferite, cât și conținut diferit, suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat, întrucât art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 reglementează obligația primarilor și viceprimarilor de a nu emite un act administrativ sau de a nu încheia un act juridic ori de a nu emite o dispoziție, în exercitarea funcției, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul său ori rudele sale de gradul I, iar art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 definește noțiunea de „*interes personal într-o anumită problemă*”, în vederea întocmirii de către toți aleșii locali a declarației pe propria răspundere privind interesele personale.

21. Totodată, Curtea a reținut că și sancțiunile pentru nerespectarea celor două dispoziții de lege sunt diferite. Astfel, în cazul nerespectării obligației primarilor sau viceprimarilor prevăzute de art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, actele administrative emise sau actele juridice încheiate ori dispozițiile emise cu încălcarea acestei obligații sunt lovite de nulitate absolută. Totodată, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 449 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 18 august 2015, paragraful 31, sancțiunea specifică ce vizează statutul primarilor este reglementată de

art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările ulterioare. Pe de altă parte, în cazul dispozițiilor art. 74 și art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004, art. 82 alin. (1) din aceeași lege prevede că „*Nerespectarea declarației privind interesele personale în termenul prevăzut la art. 79 atrage suspendarea de drept a mandatului, până la depunerea declarației*”, iar în conformitate cu art. 82 alin. (2), „*Refuzul depunerii declarației privind interesele personale atrage încetarea de drept a mandatului*”. De asemenea, art. 77 alin. (1) din aceeași lege reglementează o sancțiune specifică pentru consilierii județeni și cei locali, și anume „*Consilierii județeni și consilierii locali nu pot lua parte la deliberarea și adoptarea de hotărâri dacă au un interes personal în problema supusă dezbaterii*”, iar potrivit art. 81 din aceeași lege, „*Hotărârile adoptate cu nerespectarea dispozițiilor art. 77 sunt nule de drept, potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare*”.

22. Pe cale de consecință, Curtea a constatat că susținerile referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor sunt neîntemeiate.

23. Cât privește criticile de neconstituționalitate raportate la art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, Curtea a reținut că acestea nu pot fi primite. Astfel, norma invocată din Constituție vizează dreptul oricărei persoane la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. De asemenea, potrivit art. 6 din Convenție, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Or, critica de neconstituționalitate nu vizează aceste aspecte ce constituie garanții ale dreptului la un proces echitabil, ci lipsa de previzibilitate a dispozițiilor art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 și art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004, ceea ce, în opinia autorului excepției, a condus la interpretări divergente ale instanțelor judecătorești cu privire la existența unor conflicte de interese. Pe de altă parte, Curtea a reținut că art. 22 din Legea nr. 176/2010 consacră posibilitatea formulării la instanța judecătorească a contestației împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate prin care s-a constatat încălcarea regimului juridic al conflictului de interese, ceea ce reprezintă o garanție a dreptului la un proces echitabil.

24. Referitor la celelalte aspecte invocate cu privire la existența unei neclarități pe care o determină fiecare dintre cele două texte de lege criticate, Curtea a reținut că acestea vizează interpretarea și aplicarea legii, care intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești, iar nu a instanței de contencios constituțional.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele Deciziei nr. 150 din 17 martie 2016, precitată, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Trăistaru în Dosarul nr. 27.384/3/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 76 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 75 lit. a) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 iunie 2016.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 429

din 21 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Mariana Milășan în Dosarul nr. 317/43/2015 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă, care formează obiectul Dosarului nr. 1.550D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 135 din 10 martie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia nr. 905/R din 15 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 317/43/2015, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mariana Milășan într-o cauză având ca obiect acordarea unor drepturi de asigurări sociale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, prin care se menține amânarea la plată a indemnizației de ieșire la pensie, devin discriminatorii, având în vedere că sume foarte mari, convenite unor largi categorii de salariați plătiți din fonduri publice, sunt excluse de la amânarea la plată inițial aprobată și se dispune plata lor în cursul anilor 2014—2015. Autoarea excepției mai susține că nu a fost formulată o justificare obiectivă a unui scop legitim de natură să permită Guvernului să-i avantajeze doar pe unii dintre subiecții măsurilor financiare adoptate în trecut. Cu alte cuvinte, dacă anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, toți salariații plătiți din fonduri publice erau puși în situația de a aștepta momentul la care urmau să își încaseze drepturile, ca urmare a încetării crizei

economice, în momentul de față, nu toți subiecții măsurilor de eşalonare/amânare la plată se mai află în această situație. Guvernul a considerat că situația finanțelor publice s-a îmbunătățit, în anul 2014, în suficientă măsură pentru a reveni asupra actelor normative anterioare prin care s-au dispus eşalonări/amânări la plată, dar nu a procedat astfel încât toți cei care fuseseră „victime” ale amânărilor să devină beneficiari ai renunțării la aceste amânări.

6. **Curtea de Apel Mureș — Secția I civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că se invocă discriminarea între categorii sociale diferite, respectiv între salariați și pensionari.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 291 din 23 mai 2013.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 sunt constituționale. Reține că ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale, în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional. Legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestor beneficii, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție, precizează că situația diferită în care se găsesc persoanele, în funcție de aplicarea principiului *tempus regit actum* nu poate fi considerată contrară dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor. Invocă Deciziile Curții Constituționale nr. 326 din 25 iunie 2013 și nr. 334 din 12 iunie 2014.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015. Curtea observă că prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, care au avut aplicabilitate în anul 2015, sunt cele care produc efecte juridice în cauza dedusă judecării, astfel încât, în lumina Deciziei sale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549

din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea acestor prevederi de lege, care au următorul cuprins: „*În anul 2015, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*”

13. În plus, Curtea observă că soluția legislativă potrivit căreia dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică, este în vigoare și pentru anul 2016, conform art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015.

14. În opinia autoarei excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la Convenție, privind interzicerea generală a discriminării.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 135 din 10 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 24 mai 2016 Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că soluția legislativă criticată a mai fost supusă controlului de constituționalitate, cu prilejul soluționării excepțiilor de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. În acest sens, sunt, spre exemplu: Decizia nr. 557 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 17 august 2015, Decizia nr. 331 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din data de 29 iunie 2015, Decizia nr. 246 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 11 iunie 2015, și Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015.

16. Astfel, referitor la critici de neconstituționalitate similare celor invocate în cauza de față, Curtea a statuat că indemnizațiile acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale, în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional. De asemenea, Curtea a precizat că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora.

17. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a invocat jurisprudența sa, potrivit căreia situația diferită în care se găsesc persoanele și aplicarea, în consecință, a unui tratament juridic distinct nu încalcă dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mariana Milășan în Dosarul nr. 317/43/2015 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și constată că prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 21 iunie 2016.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 941595